

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

מ.א.

התובעת/האיש

ע"י עוה"ד רומי קנבל

נגד

ע.א.

הנתבע/האיש

ע"י עוה"ד ענת קליין

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. תביעות אישה, כנגד בעלה, אגב פרידתם. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י בשנת 2006, ונפרדו
- 4 ביום 9.6.17, הוא המועד הקובע לאיזון משאבים (להלן - "המועד הקובע") (עמ' 4 ש' 3, עמ'
- 5 6 ש' 10 לפרוטוקול מיום 9.12.18). מנישואי הצדדים נולדו ארבעת ילדיהם: י.א., יליד
- 6 28.10.10, א.א. יליד 19.12.11, נ.א. יליד 18.2.13, וג.א. ילידת 30.4.16.
- 7 2. האישה הגישה כנגד האיש תביעה רכושית (תלה"מ 16446-03-18), תביעת למזונות ילדים
- 8 (תלה"מ 16400-03-18), ותביעת משמורת וסדרי שהות (תלה"מ 16367-03-18), ואילו האיש
- 9 הגיש כנגד האישה תביעת משמורת וסדרי שהות (תלה"מ 53021-04-18). מאז הוגשו
- 10 התביעות, הושגו אי אלו הסכמות, אשר ייתרו את הצורך להכריע בענייני המשמורת וסדרי
- 11 השהות, עת אומצו, בהסכמת הצדדים, המלצות העו"ס, לפיהן המשמורת על הילדים נתונה
- 12 לאישה והם ישהו במחיצת האיש, לרבות לינה, יומיים באמצע השבוע, כל סוף שבוע שני
- 13 ומחצית מחופשות בית הספר, החגים והמועדים (עמ' 1 ש' 14-24, עמ' 2 ש' 1-15, לפרוטוקול
- 14 מיום 9.12.18). כן הוסכם, כי יפורק על דרך מכר שיתוף הצדדים בדירה אותה רכשו, ואשר
- 15 במועד הקובע בנייתה טרם הושלמה (להלן - "הדירה"). הדירה נמכרה בהליך כינוס נכסים,
- 16 תמורת המכר, יתרת הלוואת המשכנתא נפרע מתמורת המכר, ולאחר מכן חולקה בין הצדדים
- 17 יתרת תמורת המכר, בניכוי הוצאות המכר, בחלקים שווים, עת כל אחד מהצדדים קיבל לידיו
- 18 סך 200,000 ₪. כפי שיפורט בהמשך הצדדים חלוקים באשר לחובותיהם האחד כלפי משנהו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 18-03-16400 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 18-03-16446

בכל הנוגע להחזר תשלומים חודשיים של הלוואת המשכנתא, ולהחזר חודשי של הלוואה
אותה נטלו מבנק יהב לשם רכישת הדירה.

תביעת הרכוש - תלה"מ 18-03-16446

3. בפתח הדיון אעיר אי אלו הערות, אשר יקלו על הבנת הדברים. האיש פועל מזה שנים רבות,
ועוד קודם לנישואין, בתחום הבניין, וליתר דיוק ביצוע עבודות שיפוץ והקמת מבנים וחלקי
מבנים. לכתחילה הפעיל האיש את עסקו "כעוסק מורשה" במע"מ, להבדיל מבאמצעות
תאגיד, ובשנת 2012 העביר פעילותו העסקית לחברה אותה הקים, היא **חברת XXX** (להלן -
"**החברה**" או "**XXX**"). חברה זו עוסקת בביצוע עבודות בינוי, חשמל, אינסטלציה ומיזוג
לשם הקמת חנויות.

4. בשנת 2015 העביר האיש, ללא תמורה, מחצית ממניותיו בחברה אל מר ד.א. (להלן - "**ד.א.**"),
וכפועל יוצא מכך האיש וד.א. מחזיקים בכלל מניות החברה בחלקים שווים ביניהם. בבעלות
ד.א. חברה נוספת, שאינה פעילה, היא חברת **ע.ד.** (להלן - "**ע.ד.**"), אשר נוסדה ביום 25.5.17
(כשבועיים קודם למועד הקובע). ד.א. אף מנהל פעילות עסקית, שלא באמצעות XXX, ואף
לא באמצעות תאגיד אחר, "כעוסק מורשה" במע"מ. ד.א. הוא "קבלן רשום" כמשמעות
המונח בסעיף 4 לחוק **רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות**, תשכ"ט - 1969 (להלן - "**חוק**
רישום קבלנים").

5. עיקר פעילות החברה היא ביצוע עבודות בינוי, חשמל וכיוב' בקבלנות משנה, עבור ד.א., אשר
בהיותו קבלן רשום כאמור, מתקשר עם גורמים שונים לשם ביצוע עבודות אלו, ומעביר את
מלאכת הביצוע בפועל אל החברה (סעיפים 26-34 לסיכומי האישא).

6. לוז המחלוקת הרכושית הוא במספר סוגיות כדלקמן: האחת, שווי XXX; השנייה, טענת
האישה בדבר הברחת הכנסות XXX מפניה בסמוך למועד הקובע; השלישית, טענות האישה
לאיזון נכסי קריירה ומוניטין, ובכלל זה טענות לאיזון שלא מחצה על מחצה, ובפרט, טענות
לעניין פערי השתכרות מהותיים בין הצדדים, אופן איזון הזכויות הפנסיוניות, וסוגיית רכב
הסוזוקי שבבעלות הצדדים.

על הראיות

7. האישה ביקשה להורות לאיש, ליתן מידע באשר לנכסים, זכויות ורכוש שצברה XXX, אשר
כאמור מחצית ממניותיה בבעלותו, כן ביקשה, כי ימונה רו"ח חוקר אשר יעריך את שווי
החזקות האיש בחברה (סעיפים 18 ב"ד' לכתב התביעה). עוד טרם התקיים דיון קדם המשפט,
בבקשתה מיום 12.11.18, העלתה האישה טענותיה בדבר "העמסת הוצאות" על XXX,
והסטת הכנסות XXX אל ע.ד. בדיון קדם המשפט הסכימו הצדדים, כי יינתן צו גילוי מידע

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- ומסמכים הדדי שיאפשר לכל צד לקבל כל מידע כלכלי אודות משנהו (עמ' 8 ש' 5-6 לפרוטוקול מיום 9.12.18).
8. בבקשתה מיום 18.12.18 - נוכח הסכמת XXX לגילוי מסמכי שני חשבונות הבנקים שבבעלותה - הוסיפה וביקשה האישה, כי האיש יגלה מסמכים נוספים אודות XXX, כדלקמן: מאזנים כספיים, דו"חות מס הכנסה ומע"מ, דו"חות מעביד (עובדים ומשכורות חברה) כרטסת הנהלת חשבונות של החברה, הסכמי התקשרות והסכמי עבודה, רשימת לקוחות ורשימת ספקים. נוכח החלטתי מיום 15.1.19 אף מסמכים אלו ונוספים גולו לאישה.
9. בחלוף חודש ימים מדיון ההוכחות, הגישה האישה בקשה נוספת למינוי רו"ח חוקר, אשר נדחתה בהחלטתי מיום 10.8.20, תוך שהובהר כי ספק אם יש תועלת במינוי מומחה עת הסוגיה אותה יש לבחון לצורך ההליכים דנן, היא שווי מניות האיש בחברה, תוך הבאה בחשבון של טענותיה, כפי שהובאו בהליך בדבר "העמסת הוצאות", ואי סדרים בחברה באופן בו ספריה אינם משקפים בפועל את רווחיה.
10. את עיקר הראיות להוכחת טענותיה דנן הביאה האישה עצמה (לרבות בדרך של שימוש בצווי גילוי המסמכים האמורים) ודומה, כי בידה כלל הנתונים העשויים להימצא בידה לשם הוכחת טענותיה, ומומחה "חוקר" מטעם בית המשפט לא יסייע לבירור ההליך, וממילא לא הובהר כיצד יעלה בידי מומחה מטעם בית המשפט לגלות נתונים אותם לא עלה בידי האישה לגלות בעצמה. תכלית מינוי מומחה מטעם בית המשפט אינה לשם מציאת ראיות להוכחת טענות בעלי דין, אלא לשם בירור ראיות שהובאו על ידי מי מהם. אף הכינוי מומחה חשבונאי "חוקר" מטעם, שכן פעולות החקירה של מומחה מעין זה, אינן בילוש אחר בעלי הדין, אלא לכל היותר דרישת מסמכים לשם הכנת חוות דעת, בין באמצעות הצדדים עצמם ובין בסיוע בית המשפט. ראו: ש' שוחט, ד' שאוה, "סדר הדין בבית המשפט לענייני משפחה" (2009) בעמ' 289 - 291.
11. בד בבד, ניתנה לאישה שהות להגיש חוות דעת מטעמה, ככל שעומדת היא על טענותיה כי מניות האיש בחברה בעלות ערך. ניתנה לה ארכה, לבקשתה, לשם הגשת אותה חוות דעת, אך בסיכומיה הודיעה, כי בחרה שלא לעשות כן, עת לעמדתה אין תועלת בחוות דעת מומחה מטעמה מקום בו האיש דואג להסיט הכנסותיו, וממילא עת מסמכי החברה אינם משקפים בפועל מצבה, הרי שאין בחוות דעת כאמור כדי לסייע לה (עמ' 4 לסיכומים). בד בבד, שבה האישה אף בסיכומיה על בקשתה למינוי רו"ח חוקר (סעיף 80 לסיכומים). יחד עם האמור, בסמוך ולאחר החלטתי דלעיל, הגישה האישה תביעה בה עתרה למתן פסק דין הצהרתי, כי לאיש מחצית משווי "העוסק המורשה" ד.א., וכי חלקו של האיש "בעוסק מורשה" זה שייך לאיש ולאישה בחלקים שווים (תלה"מ 37860-09-12). כפי שיובהר בפסק דין נפרד שיינתן יחד עם פסק הדין הנוכחי, דין תביעתה הנוספת להימחק על הסף מחמת היעדר עילה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

12. מצב הדברים הנוכחי הוא אפוא, כי האישה קיבלה לידיה את כלל המסמכים אותם ביקשה לקבל, וככל שבחירה שלא לפנות אל בית המשפט בבקשה לקבל מסמכים או מידע נוספים - ובפרט באשר לפעילותו העסקית של ד.א., אשר אולי היה בה כדי לשפוך אור על טענותיה בדבר פעילותה העסקית של XXX, אין לה אלא להלין על עצמה. כפי שיובהר להלן אף לא עלה בידי האישה להניח תשתית ראייתית לכך שלמניות האיש בXXX. שווי כלשהו, במובן בו צד ג' יסכים לשלם לאיש דבר מה עבור מניותיו. זאת, בשים לב לתועלות שניתן אולי להפיק מפעילות XXX מחד, אל מול חובותיה הניכרים מאידך, ועל כך ארחיב להלן.
13. איני נותן אמון מלא בגרסאות מי מהצדדים. עדות האישה אינה מהימנה, וגרסתה התפתחה במהלך ההליך, ודומה שנשענת היא על הערכות והשערות (אשר דומה שלמצער לחלקן אף היא אינה מאמינה) ובעיקר על אי ידיעה, להבדיל, מגרסה הנסמכת על ראיות. כפי שהובהר לעיל, ניתנה לאישה הזדמנות להגיש חוות דעת מומחה מטעמה, אך היא בחרה שלא לעשות כן. התנהלות האישה אף לקתה בחוסר תום לב דיוני, כאשר דוגמא לכך היא טבלאות שערכה בהסתמך על ניתוח תדפיסי תנועות חשבון הבנק הפרטי של האיש (נספח א' לבקשתה מיום 8.1.19). בהסתמך על אותן טבלאות טענה, כי יכולותיו הכלכליות גבוהות לאין ערוך מאלו להן הוא טוען, וכי לחשבונו מופקדות הכנסות החברה, ואף הפקדות מאת ד.א., שיש בהן כדי ללמד לשיטתה אודות תרמית האיש, המסתיר ממנה הכנסותיו (סעיפים 3-4 לבקשת האישה מיום 8.1.19). דא עקא, שעיקר הפקדות אותן פירטה האישה בטבלה שערכה, אינן אלא שורת החובה בחשבון, קרי - משיכות להבדיל מהפקדות (סעיף 12 לבקשת האיש מיום 15.1.19, נספח ז' לבקשה).
14. בעדותה הפרונטלית אף הסתבר, כי גרסתה בדבר השתכרות האיש בסך 50,000 ₪, או אף 100,000 ₪, אינה ידועה לה מידיעה אישית, אלא עסקינן בפרי חישובי ב"כ דאז, או פירוש אותו נתנה לדברים שאמר האיש לה (עמ' 20 ש' 17-31, עמ' 21 ש' 8-20, ש' 23-31 לפרוטוקול מיום 8.6.20).
15. אף גרסת האיש חלקית ובלתי אמינה. האיש לא פרש מצג שלם ואמין אודות מצב החברה ומצטיירת תמונה, כי התנהלות האיש בספרי החברה אינה תקינה, בלשון המעטה. האיש אמנם גילה את עיקר עיקרי מסמכי החברה כבקשת האישה, אך מעדויות והראיות עלה, כי בספרי החברה נרשמות הוצאות, שהחברה כלל לא הוציאה לשם ייצור ערך, והדברים יפים ביתר שאת באשר לתשלום שכר עבודה כביכול לאי אלו "עובדי" החברה, אשר ספק רב האם אכן עבד עבור החברה בפועל, ומסתברת יותר המסקנה, כי רישומם כעובדים נועד לשם הצגת תמונה מטעה באשר לביצועי החברה, וזאת ככל הנראה מטעמי מס (עמ' 152 ש' 17-26, עמ' 153 ש' 1-15 לפרוטוקול מיום 8.6.20). ודוק, אין בהתנהלות האיש כדי להוביל למסקנה, לפיה יש להעדיף את טענות האישה, לרבות אלו בדבר שווי מניות האיש בחברה, וניתן לומר, כי עת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

חי הצדדים יחדיו נהנו שניהם מהתנהלות האיש, אשר הצמיחה להם הכנסה מפעילותו
העסקית של האיש.

טענות האשה

16. חלק לא מבוטל מהכנסות XXX אינן נרשמות בספריה, אלא מתקבלות לידי האיש במזומן.
בשים לב לאמור טענה האשה, כי השתכרות האיש היא סך 50,000 ₪ לחודש (סעיפים 9, 13
(לכתב התביעה). בשנת 2015 הועברו מחצית ממניות החברה אל ד.א., ללא ידיעת האשה
(סעיף 9 ה. לכתב התביעה). ספרי החברה המלמדים כי זו מפסידה, אינם משקפים מצבה
בפועל. האיש "מעמיס הוצאות" על החברה, מעסיק עובדים באופן פיקטיבי, ומנתב הכנסות
החברה לידי, ללא רישומן בספרי החברה (סעיפים 53-64 לסיכומי האשה). החברה רכשה
רכבי יוקרה, ויש ברכישות האמורות ללמד, כי מצבה טוב מהעולה מספריה (סעיף 14 ונספח
ב' לתצהיר האשה). באשר ליתר נכסי XXX. נטען בכתב התביעה, כי בבעלותה, נכס
מקרקעין, שנרכש בשנת 2015, אך אין האשה יודעת מה עלה בגורלו, וכן לחברה מכולות
עמוסות ציוד יקר ערך (סעיף 13 לכתב התביעה; סעיף 25 לתצהיר האשה).

17. האשה אף עתרה לחייב את האיש להשיב לידיה מחצית מהלוואת הבעלים שנתן לחברה בסך
797,218 ₪. לטענתה, שעה שהובהר, כי האיש העביר לחברה את הסכום האמור, במהלך
החיים המשותפים, ברי שיש להשיב לידיה מחציתו (סעיף 16 לסיכומי התשובה, סעיפים 74,
107 לסיכומי האשה).

18. באשר להברחת הכנסות החברה, טוענת האשה כי עובר למועד הקובע, הקימו האיש וד.א.
את ע.ד., שאמנם מניותיה בבעלות ד.א. בלבד, אך בשים לב למועד הקמת ע.ד., שמה,
והתנהלות העסקית של האיש, ברי כי האיש וד.א. עושים יד אחת ומנתבים הכנסות XXX
אל ע.ד. כך, משמשת ע.ד. "כצינור" להסתת הכנסות והברחת כספים להם זכאית האשה,
במסגרת איזון משאבים (סעיף 7 לבקשת האשה מיום 12.11.18, סעיפים 21-23 לתצהיר
האשה, עמ' 3 ש' 24-28 לפרוטוקול מיום 9.12.18). בחינת מאזני XXX בין השנים 2015-
2017 מלמדת על עליה משמעותית בהכנסותיה, וברי כי האמור אינו עולה בקנה אחד עם
ההפסדים הרשומים בספריה. לפיכך מסיקה האשה, שהכנסות XXX מנותבות אל ע.ד.
(סעיף 40 לסיכומי האשה). כפי שיובהר להלן, לא הובאה כל ראיה לכך שאכן הכנסות XXX.
הועברו אל ע.ד., ולמעשה מהראיות עולה, כי ע.ד. אינה פעילה, ואין לה כל הכנסה.

19. עוד עתרה האשה לזכותה בנכסי קריירה אותם צבר האיש במהלך החיים המשותפים,
ולאיזון לא שוויוני במשאבי הצדדים. באשר לפערי השתכרות הרי, שבין הצדדים פערי
השתכרות מהותיים. עת האשה משתכרת סך 7,000 ₪ לחודש, בעוד השתכרות האיש היא
50,000 ₪ לחודש (סעיפים 19, 10 לכתב התביעה). במהלך החיים המשותפים סבלה היא
מאלימות האיש (סעיף 4א-4כד לכתב התביעה), ולפיכך יש להורות על איזון לא מחצה על

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

מחצה, וכן לקבוע, כי רכב הסוּזוקי אותו רכשו הצדדים במהלך החיים המשותפים יוותר בידיה (סעיפים 12, 100 לסיכומי האישא, סעיף 19 לכתב התביעה).

20. באשר לזכויות הסוציאליות הרי, שהיות ו-XXX לא הפקידה סכומי כסף עבור האיש לשם כך, אין להביא את זכויותיה הסוציאליות של האישא בחשבון איזון המשאבים (סעיפים 107ב, 67 לסיכומי האישא).

21. לעניין הדירה טענה האישא, כי נטלה הלוואה בסך 100,000 ₪ לשם תשלום המקדמה לרכישתה (60,000 ₪ הלוואה מאת בנק יהב, 20,000 ₪ אותם לוותה מאחותה ז"ל, ו - 20,000 ₪ שמשכה מחשבונה הפרטי) (סעיף 77 לכתב התביעה).

טענות האיש

22. חברת XXX יוסדה בידי האיש בשנת 2007, בסמוך ולאחר נישואי הצדדים - עת קודם לכן ניהל פעילותו העיסקית שלא באמצעות תאגיד, והלוואת הבעלים שהלווה ל-XXX עם היווסדה, היא למעשה שווי פעילותו העיסקית (לרבות מלאי וציוד), אשר נוצרה בעיקרה קודם לנישואין. בשנת 2015, נוכח ירידה בהיקף פעילות XXX, ובמטרה למזער עלויות, צירף האיש את ד.א. כבעל מניות שווה ב-XXX, עת ד.א. לא נתן כל תמורה כספית עבור המניות שהוענקו לו כאמור. תכלית צירוף ד.א. הייתה הגדלת היקף פעילות XXX, באמצעות ד.א., אשר בהיותו "קבלן רשום" בידי להביא להעברת ביצוע עבודות נוספות אל XXX. (סעיף 76, נספח ה' לתצהיר האיש).

23. ע.ד. היא אך בבעלות ד.א., והוקמה ביום 25.5.17. אין שחר לטענות האישא בדבר הסטת סכומי כסף אל חברה זו, שעה שמעולם לא הייתה לה כל פעילות כלכלית (נספח ו' וסעיף 77 לתצהיר האיש).

24. אין למניות XXX שווי כלל ועיקר, שכן זו נקלעה לקשיים, בין היתר בשל קריסת קבוצת YYY - אחת מלקוחותיה המרכזיות, אשר עברה ביצעה XXX עבודות שונות - שהותירה אחריה חוב בסך 278,000 ₪. כלל מסמכי XXX גולו לבקשת האישא, ומהם עולה בבירור כי לחברה הפסדים רבים, ובשנת 2017 התחייבויותיה הגיעו לכדי סך 1,305,900 ₪ (סעיפים 11, 12, 49 לכתב ההגנה, נספח ח' לתצהיר האיש, דוחות החברה לשנים 2015-2016). עיקר נכסי החברה "שילילים", וחובותיה לבנקים מעל מיליון שקלים חדשים, וכן שלל חובות לאנשים פרטיים, עת האיש וד.א. ערבים לחובות אלו (סעיף 50 לכתב התביעה, סעיף 80 לתצהיר האיש, עמ' 29-35 לנספח ח' לתצהיר האיש).

25. בשים לב לכך, שלאישא עצמה צבירת פנסיונית וסוציאלית בסך למעלה מ - 200,000 ₪, הרי שיהא עליה לשלם לו במסגרת איזון המשאבים למעלה מ - 460,000 ₪, נוכח "חלקה" בחובות והלוואות החברה (326,250 ₪) וחלקה בתשלומים אותם פרע האיש לבדו בגין הלוואת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

המשכנתא שרבעה על הדירה (54,000 ₪) (סעיפים 4, 6, 7 לבקשת האיש מיום 22.3.20, סעיפים 78-82 לסיכומי האיש).

26. לעניין טענות האשה באשר לנדל"ן XXX הרי, שעסקינן במרתף בבאר שבע אשר נרכש תמורת סך 25,000 ₪, ונמכר עוד בשנת 2015, תמורת סך 135,000 ₪, עת תמורת המכר הוכנסה לקופת החברה, וממילא באה בחשבון תוצאותיה העסקיות (סעיף 66 לכתב התביעה, סעיף 111 לתצהיר האיש).

27. באשר לכלי הרכב טוען האיש, כי עסקינן בכלי רכב שרכשה החברה לשם פעילותה השוטפת וממילא משועבדים לבנקים. האופנוע האמור בטענות האשה, אכן נרכש על ידי החברה, אך נמכר עוד טרם נפתחו ההליכים בין הצדדים, וכלי הרכב היחיד שבידי האיש הוא עגלה נגררת בשווי 2,000 ₪ (סעיף 109 ונספח ט' לתצהיר האיש). הרכב היחיד בבעלות הצדדים דהיום, הוא רכב מסוג סוזוקי, הרשום על שם האשה.

דיון

הסטת הכנסות - הברחת נכסים

28. האשה לא הוכיחה, כי האיש החל להבריח הכנסות XXX בסמוך למועד הקובע. דומה שגרסת האשה באשר לאותה הברחת הכנסות נטענת היא אך פרשנות, המותאמת לצרכי תביעתה דכאן, אותה מתיימרת היא להעניק לאופן התנהלותו העסקית של האיש, ואף לפעילות האיש בספרי החברה. טענות האשה באשר להסטת הכנסות XXX אל חברה אחרת, היא ע.ד., נטענו ללא ביסוס ראיתי, ואין באינדיקציות אליהן מפנה האשה כדי ללמד, כי ע.ד. קיבלה לידיה את הכנסות XXX, או מקצתן.

29. ודוק, יש להבחין בין התמונה העולה ממסכת הראיות, לפיה האיש מציג לכאורה דיווחי כזב בספרי החברה, עת הכנסות החברה והוצאותיה אינן מדווחות לכאורה כדבעי לרשויות המס, ובין טענות האשה שאותם דיווחים כוזבים מלמדים על הברחת נכסים מפניה. מועד ההברחה כאמור בטענות האשה, הוא בסמוך למועד הקובע, אך מהראיות שהניחה האשה עולה, כי התנהלות האיש בסמוך למועד הקובע אינה שונה מאופן התנהלותו מימים ימימה, ומשק הבית המשותף נהנה מ"פירות" אותה התנהלות בתקופת החיים המשותפים. בכך אף עלה בידי האיש לחסוך סך 300,000 ₪, שנשמרו בכספת שבבית מגורי הצדדים, ושימשו לרכישת הדירה (עמ' 179 לפרוטוקול מיום 8.6.20).

זהות החברה האחרת - ע.ד.

30. לא בכדי ציינתי "חברה אחרת", עת גרסת האשה באשר לזהות אותה חברה אליה מוסטות כביכול הכנסות XXX. התפתחה במהלך ההליך, וממילא דומה שנשענה על הערכות וסברות,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

1 חלף על ראיות, ואף הותאמה לצרכי טענותיה. גרסתה הראשונית של האישה היא, כי האיש
2 עושה שימוש בחברת "ע.ד.", שהוקמה אך עובר למועד הקובע. האישה סומכת ידיה על
3 הסמיכות בין מועד הקמת ע.ד. למועד הקובע, ואף על שם החברה אותו בחרו האיש וד.א.
4 (בקשות האישה מהימים 12.11.18, 8.1.19, עמ' 3 ש' 24-28 לפרוטוקול מיום 9.12.18; עמ' 26
5 ש' 5-9 לפרוטוקול מיום 8.6.20; סעיפים 35-36 לסיכומי האישה). לתימוכין בטענותיה אודות
6 "ע.ד." צירפה האישה תמצית רישום מאת רשם החברות המלמד לשיטתה כי עסקין בחברה
7 פעילה, וחשבונית שהנפיקה לכאורה, XXX אל "ע.ד." (נספח ז' לבקשת האישה מיום
8 8.1.19).

9
10 31. הצדדים מסכימים, כי ע.ד. הוקמה ביום 25.5.17, כשבועיים קודם למועד הקובע (עמ' 49 ש'
11 9-30, עמ' 51 ש' 15-21 לפרוטוקול מיום 8.6.20). אלא, שגרסת האיש שנטענה עוד מראשית
12 ההליך (ונתמכה בראיות חפציות), היא, כי מאז הקמתה ועד מספר חודשים קודם למועד דיון
13 ההוכחות (כשלוש שנים לאחר המועד הקובע), "ע.ד." לא הייתה פעילה כלל ועיקר. האיש
14 הבהיר כי החשבונית שהציגה האישה אין בה ולא כלום, עת החשבונית לא אך שהונפקה על
15 שם ד.א., להבדיל מעל שם ע.ד., אלא שנושאת היא תאריך 29.12.16, כחמישה חודשים טרם
16 הקמת ע.ד. (סעיף 13 לבקשת האיש מיום 15.1.19, סעיף 77 לתצהיר האיש, עמ' 49 ש' 7, 9,
17 24, עמ' 51 ש' 21 לפרוטוקול מיום 8.6.20, נספח ו' לתצהיר האיש). בחקירתה הנגדית הודתה
18 האישה, שידעה, כי "ע.ד." אינה פעילה, אך חרף הראיות שהציג האיש כבר מראשית ההליך,
19 טענה שהדבר נודע לה אך עובר למועד דיון ההוכחות (עמ' 25 ש' 28-29, עמ' 26 ש' 1-2, 5-9
20 לפרוטוקול מיום 8.6.20).

21
22 32. באשר ל"ע.ד.", הרי שהאיש וד.א. העידו כי הטעם להקמתה, כמו גם הטעם לאי פעילותה,
23 הוא הרישום בפקס הקבלנים "קבלן רשום". רישום אותו אין בידי XXX. לקבל, ומהווה
24 תנאי הכרחי להשתתפות במכרזי ביצוע עבודות הנדסיות. מאז הקמתה במחצית שנת 2017
25 המתינה ע.ד. לרישום האמור, שניתן אך בסוף שנת 2019 (עמ' 53 ש' 15-18, עמ' 54 ש' 9-15,
26 ש' 28-30, עמ' 130 ש' 7-25 לפרוטוקול מיום 8.6.20). על כן, נוכח הצורך ברישום "קבלן
27 רשום", ובשים לב כי אך ד.א. הוא "קבלן רשום", התנהלה פעילות XXX "גב אל גב" עם
28 פעילות ד.א., כאמור (עמ' 55 ש' 19-22 לפרוטוקול מיום 8.6.20; נספח א' לתגובה לבקשה
29 לצירוף נתבע בתלה"מ 37860-09-12).

30
31 33. נפקות טענות האישה באשר לע.ד. כפולה: האחת, ניסיון להוכיח טענתה בדבר שווי גדול יותר
32 של מניות האיש ב-XXX, אשר נגזר מתוצאותיה העסקיות של XXX. ככל שאכן חלק
33 מהכנסות הנובעות מפעילות XXX הועברו אל ע.ד., מבלי שהאחרונה תבצע שירות מועיל
34 עבור XXX, ניתן לראות בכך משום הסטת הכנסות הפוגעת בתוצאותיה העסקיות של
35 XXX, ובכך אף מפחיתה את שווי מניות האיש בה. האחרת, ככל שתוצאות העסקיות של

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

XXX טובות יותר, הדעת נותנת, כי בידי האיש לזכות בתועלות כספיות ניכרות יותר נוכח היותו בעל מניות ועובד החברה, ובכך יש כדי להשליך על הערכת השתכרותו בפועל ובכוח - הן לשם הדיון בטענת האישה בדבר איזון נכסי קריירה, והן לדיון בתביעת המזונות. ברם, כאמור, לא הוכח, כי הכנסות XXX. הוסטו אל ע.ד., ובשים לב לכך שע.ד. נוסדה כשבועיים בלבד קודם למועד הקובע, הדעת נותנת שאף אם היו מוסטות הכנסות כנטען (וכאמור לא הובאה לכך כל ראיה), השפעת אותה הסטת הכנסות נטענת על תוצאותיה העיסקיות של XXX - כפי שהיו במועד הקובע - זניח.

זהות החברה האחרת - העוסק המורשה "ד.א."

34. גרסתה (המאוחרת והסתמית) של האישה היא, כי עת חשפה את ייסוד "ע.ד.", זו נזנחה על ידי בעלי המניות בחברה (האיש וד.א.), שהחלו להסיט הכנסות XXX. אל ד.א., במסגרת פעילותו "כעוסק מורשה" (סעיפים 31, 36 לסיכומי האישה, סעיפים 8-10 לבקשת האישה למינוי רו"ח חוקר מיום 7.7.20). כבר כעת ראוי להבהיר, כי משמעות גרסת האישה - ככל שהיה לה יסוד כלשהו - שאותה "הסטת הכנסות" בוצעה משך פרק זמן שאינו עולה על שבועיים, עד המועד הקובע. שהרי כאמור, ע.ד. נוסדה שבועיים קודם למועד הקובע, וברי, כי לא היה בידי האישה "לגלות" את דבר היווסדה קודם היווסדה. משמעות הדברים היא אפוא, כי אף אם נקבל את גרסת האישה - אותה לטעמי יש לדחות - נמצא, כי אף לשיטת האישה בוצעה אותה "הסטת הכנסות" מאת החברה אל "העוסק המורשה" ד.א., משך פרק זמן הנופל משבועיים. בשים לב לכך שבכדי להסיט הכנסות נדרש קיומן של הכנסות, ואלו אינן צומחות יש מאין, אלא כתוצאה מפעילות עסקית עבור לקוחות, הדעת נותנת אפוא שאף אם הייתה אמת בגרסת האישה בדבר "הסטת הכנסות" אל "העוסק המורשה" ד.א., עסקינן בסכום זעום, אשר ממילא לא הוכח.

35. כאמור, החל משנת 2017 החלו האיש וד.א. לפעול בדרך בה עיקר עבודת XXX. היא ביצוע עבודות בקבלנות משנה עבור ד.א., שכן האחרון הוא "קבלן רשום", ואילו האיש אינו זכאי להירשם כאמור, היות ואינו עומד בדרישות סעיף 4 לחוק רישום קבלנים, ואף XXX. אינה זכאית לרישום כאמור (עמ' 53 ש' 5-6, עמ' 129 ש' 25-22 לפרוטוקול מיום 8.6.20). תנאי הכרחי להשתתפות במכרזים וביצוע עבודות בתחום עיסוק החברה הוא היות הזוכה במכרז משום "קבלן רשום", ולפיכך ד.א. הוא המגיש הצעות למכרזים, מתקשר עם לקוחות בהסכמים לביצוע עבודות הנדסיות, ואזי מעביר את ביצוע העבודה אל XXX. משמעות הדברים היא אפוא, כי העוסק המורשה מתנהל ישירות מול הלקוחות, ומשמש כקבלן ראשי לביצוע עבודה, בעוד XXX היא קבלן המשנה של ד.א. ועיקר התנהלותה היא אך עמו, ואין לה קשר חוזי או כספים הלקוחות עבורם מתבצעת העבודה (עמ' 51 ש' 19-15, ש' 29-26, עמ' 34).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

52 ש' 1-12, עמ' 53 ש' 5-8, עמ' 55 ש' 16-25 ש' 31, עמ' 56 ש' 5-26, עמ' 57 ש' 2-29 עמ' 61 ש' 1-10, עמ' 129 ש' 13-16, ש' 20-25, עמ' 163 ש' 19-22 לפרוטוקול מיום 8.6.20.

36. האישה אינה חולקת, כי אין בידי האיש להיות "קבלן רשום", וטענתה היא, שבידי XXX להיות "קבלן רשום", עת די בהיות מי מבעלי מניותיה - הוא ד.א. - "קבלן רשום", כדי לאפשר לה לזכות ברישום כאמור. מכאן לשיטתה, שאי הרישום מהווה ראייה "להסטת הכנסות" החברה, ובכך כאמור להקטנת שוויה. זאת בשים לב שד.א. "כעוסק מורשה" משמש כ"פנים" מול הלקוחות, מקבל לידי את תקבולי העבודות, ובכך יש ביכולתו להותיר הכנסות אלו או מקצתן בידי, חלף העברתן אל החברה (סעיפים 17-18 לתביעת האישה בתלה"מ 37860-09-20, סעיף 26 לסיכומי האישה).

37. האישה סמכה טענתה על הוראות סעיף 4 לחוק הקבלנים, וטענה כי אלו עומדות בסתירה לגרסת האיש בחקירתו הנגדית, עת העיד, כי הוראות החוק קובעות שכלל בעלי מניותיה יהיו זכאים להירשם בענף, ולפיכך יש ללמוד כי הכנסות XXX. מוסטות אל "העוסק המורשה" - ד.א. (סעיף 27 לסיכומי האישה, עמ' 129 ש' 20-26 לפרוטוקול מיום 8.6.20). פרשנות האישה להוראות החוק שגויה, שכן לשון החוק היא, כי תאגיד (ובכלל זה חברה בע"מ), זכאי להירשם "כקבלן רשום", אך אם (5) "תאגיד אשר שניים לפחות מחברי הגוף המנהל בפועל את עסקיו ממלאים אחר התנאים שבאחת מפסקאות (1) עד (4)". בשים לב לכך שכלל בעלי המניות ב-XXX, הם אף כלל מנהליה - האיש וד.א. - עת האיש אינו זכאי להיות "קבלן רשום", הרי שאף XXX אינה זכאית לרישום כאמור. נמצא איפוא, כי אותה ראייה "להסטת הכנסות" לה טוענת האישה, ככל אינה קיימת.

38. לשיטת האישה, החל משנת 2017, עת הפך "העוסק המורשה" - ד.א. ללקוח העיקרי של החברה, עיקר הכנסותיה נותרות אצלו (סעיף 25 לסיכומי האישה). כאמור עיקר עיקר פעילות החברה, היא עבור "העוסק המורשה" - ד.א. לא זו אף זו, שכלל העבודות בהן משמש "העוסק המורשה" - ד.א. כקבלן ראשי מבוצעות על ידי XXX, וכל עבודותיו "הפרטיות" של ד.א. הן עבור בני משפחתו (עמ' 56 ש' 30-31, עמ' 57 ש' 2-21, עמ' 57 ש' 23-27 לפרוטוקול מיום 8.6.20). מהראיות שהובאו בפני בית המשפט - להבדיל מאותן ראיות שלא הובאו בפני בית המשפט, ולא ניתן לדעת מה היו מעלות אילו היו מובאות - התקבולים אותם מקבל "העוסק המורשה" - ד.א. מהלקוחות, אשר את העבודה עבורם מבצעת החברה "בקבלנות משנה" מועברים אל החברה (עמ' 56 ש' 18-28, עמ' 57 ש' 19-22, עמ' 60 ש' 23-31, עמ' 61 ש' 1-8, עמ' 80 ש' 7-14 לפרוטוקול מיום 8.6.20). האיש וד.א. מתמחרים יחדיו הצעות מחיר אותן מעביר "העוסק המורשה" - ד.א. ללקוח, ולאחר שמבוצעת העבודה, XXX מנפיקה חשבוניות עבור "העוסק המורשה", בהתאמה להסכם עבודה שנכרת בין "העוסק המורשה" לבין הלקוח (עמ' 165 ש' 25-30, עמ' 166 ש' 1-11 לפרוטוקול מיום 8.6.20).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

39. לא הובאה כל ראיה לכך שבידי "העוסק המורשה"-ד.א. נותר סכום כסף שהתקבל מאת לקוח עבירו ביצעה XXX. עבודה בקבלנות משנה. לטענת האישה סירוב האיש וד.א. לחשוף הסכמים אותם כרת ד.א. עם לקוחות תומך בטענתה בדבר "הסטת הכנסות" כאמור (עמ' 62 ש' 10-23, עמ' 86 ש' 18-30 לפרוטוקול מיום 8.6.20; עמ' 4 סעיף 8 לסיכומי האישה). חוששני, כי טענת האישה אינה מדויקת כלל ועיקר, שכן האיש לא סירב לגילוי אותם הסכמים, אלא היה זה ד.א. שסירב, עת כאמור ד.א. הוא שהיה צד להסכמים עם הלקוחות, להבדיל מהאיש או מ-XXX, בה לאיש שליטה (עמ' 162 ש' 18-24 לפרוטוקול מיום 8.6.20). מטעמים השמורים עמה בחרה האישה שלא לבקש לחייב את ד.א. - אשר אינו צד להליך דנן, ואינו חייב לגלות דבר מה לצרכי ההליך, אלא אם בית המשפט מורה לו לעשות כן - להציג מסמך זה או אחר. זאת כפי שנמנעה מהגשת חוות דעת מומחה חשבונאי מטעמה, כדי לתמוך בטענתה בדבר שווי כלשהו למניות האיש ב-XXX, על אף שניתנה לה האפשרות לעשות כן.
40. יש אף לדחות את המסקנות הנובעות מטענת האישה, לפיה שעה שבספרי החברה מופיעות אך הוצאות בגין אותם פרויקטים, בעוד אין בספריה הכנסות מהלקוחות עבורם מתבצעת העבודה, הרי, שאותן הכנסות נמצאות אצל "העוסק המורשה" (עמ' 58 ש' 1-3, עמ' 60 ש' 15-19 לפרוטוקול מיום 8.6.20, סעיפים 41, 43 לסיכומי האישה). שהרי, כאמור, מקום בו החברה מבצעת עבודות בקבלנות משנה עבור אותם לקוחות, עת ההתקשרות עם הלקוחות מבוצעת בידי "העוסק המורשה"-ד.א., אין פלא שלחברה אין הכנסות מאת הלקוחות הללו, ישירות, וכל הכנסותיה מאותן עבודות משולמות על ידי "העוסק המורשה"-ד.א., וזוהי למעשה אף גרסת האיש וד.א. (עמ' 61 ש' 1-9, עמ' 62 ש' 2-9 לפרוטוקול מיום 8.6.20).
41. האישה לומדת ממאזני החברה לשנים 2014-2017, כי חלה עליה משמעותית בהיקף עבודתה והכנסותיה, אך חרף זאת החברה מפסידה. מכך למדה האישה, כי התמורה הנקובה בהסכמי העבודה והצעות המחיר שנכרתים בין XXX ובין "העוסק המורשה"-ד.א., נמוכה משמעותית ובכוונת מכוון, מזו המתקבלת אצל "העוסק המורשה"-ד.א. מהלקוחות עבורם מבצעת החברה עבודות בקבלנות משנה כאמור. מכך למדה היא, כי עיקר ההכנסות מאותן עבודות נותרת בידי "העוסק המורשה"-ד.א. (עמ' 4-5 לסיכומי האישה, סעיפים 25, 47 לסיכומי האישה, סעיף 11 לסיכומי התשובה). דא עקא, שטענות האישה, כי עם השנים גדלו הכנסות החברה אינן מדויקות, וזאת בלשון המעטה, עת נתוני המאזנים מלמדים כי דווקא בשנת 2015, היו הכנסות החברה הגבוהות ביותר (3,930,471 ₪) ואף עלו על אלו שהתקבלו בשנת 2017 (3,354,669 ₪), בעוד הכנסות החברה בשנים 2014 (2,177,756 ₪) ו-2016 (2,001,157 ₪) היו נמוכות משמעותית מהשנתיים שצוינו לעיל.
42. אף טענות האישה לעניין היחס בין שיעור ההוצאות לבין שיעור ההכנסות אינן מדויקות, שכן בחינת נתוני דו"ח רווח והפסד לשנים 2014-2016 מעלה, כי בשנים 2015-2016 עלו הוצאותיה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.

תלה"מ 16446-03-18

1 התפעוליות של החברה על הכנסותיה, ומאזני החברה מלמדים על הפסד גולמי כבר בשלב
2 האמור, אף עוד טרם התווספו אי אלו הוצאות אחרות. זאת בניגוד לטענות האישה בסיכומיה,
3 כי בשנים 2014-2015, היה הרווח הגולמי גבוה יותר (נספח ח' לתצהיר האיש, עמ' 5 לסיכומי
4 האישה).

5
6 43. הכיצד זה טוענת האישה, כי בחינת מאזן שנת 2017, מלמדת על הברחת הכנסות מפניה, עת
7 לשיטתה שלה, הכנסות החברה עלו אך במעט על הוצאותיה התפעוליות (3,354,669 ₪ אל
8 מול 3,018,960 ₪), ומכאן, כי אותם הסכמים תומחרו "כמעט" במחירי הפסד, עת להן
9 התווספו הוצאות אחרות (עמ' 4 לסיכומי האישה, עמ' 167 ש' 31-21 לפרוטוקול מיום 8.6.20).
10 בעוד, כפי שהובהר לעיל, אף מאזני 2015-2016, אליהם הפנתה האישה בדיון ההוכחות
11 מלמדים, כי כבר באותן שנים עלו הוצאותיה התפעוליות של החברה על הכנסותיה (עמ' 166
12 ש' 28-25 לפרוטוקול מיום 8.6.20). יוצא אפוא, כי אין בטענת האישה שהוצאות החברה עולות
13 על הכנסותיה כדי לתמוך בטענותיה, כי הכנסות החברה מוברחות מפניה, שהרי אף מגרסת
14 האישה עצמה ניתן להסיק שלא חל שינוי של ממש בביצועי החברה, וממילא אין בנתוני
15 הדוחות לשנת 2017, כדי לתמוך בטענות האישה, כי עובר למועד הקובע, חל היפוך מגמה.
16 בשולי הדברים אעיר, כי מאליה מתעוררת השאלה מדוע ממשיכים האיש וד.א. להפעיל את
17 החברה עת מדוחותיה הכספיים עולה, כי אינה משיאה רווחים לבעלי מניותיה מזה שנים.
18 לסוגיה זו אפנה בהמשך הדברים.

19
20 44. עוד טענה האישה כי לחשבון הבנק של האיש מופקדים כספים מאת "העוסק המורשה" ד.א.,
21 ושיש באמור כדי ללמד, כי אותן הפקדות אינן אלא הכנסות אותן מעביר "העוסק המורשה" -
22 ד.א. לידי האיש (סעיפים 37-39 לסיכומי האישה; נספח ג' לבקשת האישה מיום 8.1.19).
23 עסקינן בחמש העברות בנקאיות בסך כולל של 40,000 ₪, שהעביר ד.א. לידי האיש בסוף שנת
24 2017 ובשנת 2018. בבקשותיו ובחקירתו הנגדית הבהיר האיש, כי ההעברות האמורות
25 לחשבונו הן לשם כיסוי יתרת חובה בחשבונו הפרטי. בשל היות האיש בעל מניות בחברה,
26 ובשים לב כי הוא ד.א. ערבים אישית להלוואות שנטלה החברה, הרי שדירוג האשראי של
27 החברה, עלול להיפגע ככל שתהא חריגה מעבר למסגרת האשראי המותרת בחשבון האיש
28 (סעיף 8 לבקשת האיש מיום 15.1.19). האישה אמנם ניסתה לטעון, כי אותן העברות הועברו
29 אף עת עמד חשבון האיש ביתרת זכות (עמ' 187 ש' 31-21, לפרוטוקול מיום 8.6.20), אך עיון
30 בתדפיסי תנועות חשבון הבנק של האיש תומך דווקא בגרסת האיש, שכן אף אם החשבון היה
31 ביתרת זכות עת בוצעה הפקדה זו או אחרת הרי, שבסמוך לאחר מכן, נמשכו מחשבון האיש
32 סכומים משמעותיים. מכאן יש ללמוד שתכלית אותן הפקדות הייתה למנוע היווצרות יתרת
33 חובה ניכרת בחשבון האיש, עת צפה משיכות משמעותיות בסמוך לאחר אותן הפקדות זכות,
34 כדוגמת פירעון דמי המזונות לידי האישה (עמ' 183 ש' 11-10 עמ' 187 ש' 20-15 עמ' 189 ש' 7-
35 8 לפרוטוקול מיום 8.6.20). גרסת האיש, שנתמכה בעדות ד.א., היא שעסקינן למעשה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.

תלה"מ 16446-03-18

- 1 בהלוואות שהלווה ד.א. לאיש מחמת מצבו הכלכלי העגום של האיש - חלקו מפאת פרידת
2 הצדדים והצורך לשאת בדמי מזונות הילדים - עת חלק מההלוואות נפרע כאשר קיבל לידיו
3 האיש את חלקו בתמורת מכר דירת הצדדים (עמ' 97 ש' 24-3, עמ' 99 ש' 15-8 לפרוטוקול
4 מיום 8.6.20). בשולי הדברים יאמר, כי הכתוב בסעיף זה מתייחס לתקופה שלאחר המועד
5 הקובע, וספק האם יש בהתנהלותו הכספית של האיש בתקופה זו כדי ללמד דבר מה על
6 התנהלותו הכספית קודם למועד הקובע, ולא כל שכן על התנהלותו הכספית של החברה ושווי
7 מניות האיש בה במועד הקובע. בין כך ובין כך כאמור, אף טענות האישה באשר לתקופה
8 שלאחר המועד הקובע לא הוכחו.
- 9
- 10 45. בכל הנוגע לרישום הוצאות פיקטיבי בספרי החברה, או "ניפוח" הוצאות החברה דומה שיש
11 ממש בטענות האישה, אך יחד עם זאת ערבבה האישה במידת מה בין סוגיית האדרת הוצאות
12 החברה לבין הסטת הכנסותיה, אף שאכן יש קשר מסוים בין שתי סוגיות אלו (סעיפים 48, 53,
13 57-61 לסיכומי האישה). אבאר. כעולה מהראיות, האיש - ודומה שאף ד.א. - פעלו לשם
14 האדרת הוצאות החברה, באופן בו "הועסקו" בחברה אי אלו עובדים, אשר בספרי החברה
15 נרשמה בגין העסקתם הוצאה לשם תשלום משכורת, אך נמצא, כי ספק רב האם עובדים אלו
16 אכן עבדו בחברה בפועל, ומסתברת יותר המסקנה, לפיה רישומם "כעובדים" שימש בין לשם
17 הוצאת סכומי כסף מהחברה והעברת סכומי כסף אלו לבעלי מניותיה באצטלה של שכר
18 עובדים, ובין לשם הצגת מצג (ככל הנראה כלפי רשויות המס), כי לחברה הוצאה עבור שכר
19 עובדים, אף שהוצאה זו כלל לא הוצאה בפועל. התנהלות מעין זו נוגעת אך לסוגיית האדרת
20 הוצאות החברה ואין לה כל קשר לסוגיית "הסטת הכנסות" החברה. התנהלות נוספת של
21 האיש, אשר הובאו לה ראיות, היא הצגת מצג לפיו לחברה הוצאה עבור רכישת חומרים
22 הנדרשים לשם ביצוע עבודה זו או אחרת, עת התמורה המתקבלת מאת הלקוח עבורו מבוצעת
23 העבודה אינה נרשמת בספרי החברה ונכנסת ישירות לכיסו של האיש. לא הובהר האם החברה
24 היא אשר ביצעה את העבודה, או שמא האיש הוא שביצע את העבודה "והעמיס" את
25 ההוצאות בהן נשא לשם ביצוע העבודה, או מקצתן, על החברה. מכאן עולה, כי ניתן להשקיף
26 על התנהלות מעין זו בשני אופנים חלופיים - עת לא הובאו בפני בית המשפט ראיות
27 המאפשרות לקבוע איזו הסתכלות היא הנכונה. כך, **ככל שהחברה היא שביצעה את העבודה**
28 **עסקינן במקרה של "הסטת הכנסות" החברה אל האיש, ואילו ככל שהאיש הוא שביצע את**
29 **העבודה, עסקינן במקרה של "ניפוח" הוצאות, קרי - "העמסת" הוצאות פרטיות של האיש**
30 **על קופת החברה.**
- 31
- 32 46. לשם הבהירות אציין, כי אחי האישה העיד שסייע לאיש באופן ההתנהלות השני, קרי - ביצוע
33 עבודות שהתקבולים בגינם לא נרשמו בספרי החברה, בעוד שהוצאותיהן, או מקצתן, דווקא
34 נרשמו בספרי החברה. עוד נמצא, כי למצער שתי "עובדות" של החברה כלל לא עבדו בה
35 בפועל, או למצער אין כל הגיון כלכלי בתשלום שכר עבודה בשיעור ששולם להן בשים לב

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

להיקף עבודתן המצומצם, ככל שעבדו כלל ועיקר (עמ' 114 ש' 15-21, עמ' 115 ש' 6-7, ש' 13-17, 18-30, עמ' 116 ש' 1-10, ש' 26-27, עמ' 117 ש' 15-21, עמ' 118 ש' 9-12, לפרוטוקול מיום 8.6.20; מוצגים ת/4, ת/6). יחד עם זאת ראוי להבהיר, כי האישה הייתה מודעת להתנהלותו זו של האיש, ויש אף יסוד למסקנה שסייעה לו לשם כך, ודומה שנהנתה מהתנהלות זו, שכן סכומי הכסף שקיבל האיש נוכח התנהלות זו שימשו למשק הבית המשותף (עמ' 20 ש' 3-8 לפרוטוקול מיום 8.6.20). דומה אף שהאישה סייעה לאיש בהתנהלותו זו, כעולה מעדות הגב' ח.נ., אשר "הועסקה" בחברה בין השנים 2012-2018, האישה היא שהביאה אל הגב' ח.נ. את תלושי השכר שהנפיקה לה החברה (עמ' 11 ש' 11-15 לדיון מיום 26.7.20) ("הועסקה" כפי שנכתב לעיל, בין לא הועסקה כלל ובין הועסקה בהיקף שאין כל היגיון כלכלי לתשלום שכר עבודה בשיעור שהוצג ששולם לה, ולו בשים לב לתוצאות העסקיות של החברה במהלך השנים). כפי שנכתב לעיל יש להבחין בין נפקות התנהלות האיש, אשר דומה שאכן הובילה לכך שדוחו"ת החברה מלמדים על תוצאות עסקיות טובות פחות מאלו שהיו לחברה בפועל, ומכאן אף להפחתה בשווי החברה, לבין נפקות התנהלות האיש ביחסים שבינו לבין האישה, עת כאמור, דומה שהאיש לא הסתיר מהאישה דבר, היא ובני משפחתה (ובפרט אחיה) סייעו לאיש בהתנהלותו זו, והאישה (ומשק הבית בכללותו) נהנו מהרווחים שהופקו כתוצאה מההתנהלות האמורה.

שווי XXX

47. לא עלה בידי האישה להוכיח כי למניות האיש בחברה שווי כלשהו, וזאת על אף התמונה העולה מן הראיות היא, כי ספרי החברה אינם משקפים נאמנה את מצבה, עת נוכח "העמסת" הוצאות על החברה הדעת נותנת ששורת הרווח הנלמדת מדוחות החברה קטנה מזו הנובעת בפועל מפעילות החברה. אבאר.

48. הנורמה החלה על יחסי הממון שבין הצדדים היא זו הקבועה **בחוק יחסי ממון בין בני זוג**, תשל"ג - 1973 (להלן - "**חוק יחסי ממון**") הקובעת משטר רכושי של שיתוף אובליגטורי דחוי. קרי - במועד הקובע יש לאזן את נכסי הצדדים (חיובים ושליילים), אשר נצברו במהלך החיים המשותפים (למעט מתנות וירושות). נוכח הסכמות הצדדים בדבר מכר הדירה יוצא, כי הנכס העיקרי (הנוסף על זכויותיו בדירה) - אם לא היחיד - שצבר האיש במהלך החיים המשותפים הוא שווי מניותיו בחברה (עמ' 75 ש' 19-31 לפרוטוקול מיום 8.6.20).

49. עת בוחנים האם לעסק **במנותק מבעליו** (ובענייננו מניות האיש בחברה) שווי כלשהו, יש להציב את השאלה, שמא קונה פוטנציאלי יסכים לשלם דבר מה עבור רכישת אותו נכס. הדעת נותנת, כי קונה פוטנציאלי סביר יסכים לרכוש מניות החברה בתמורה, ככל שלמניות ערך כלשהו עבור אותו קונה. הסכום אותו יסכים לשלם קונה פוטנציאלי עבור המניות החברה, ייגזר ממספר פרמטרים כדוגמת: מוניטין העסק - הוא קיום סבירות שהלקוחות ישובו,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 18-03-16400 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 18-03-16446

- מסיבה כזאת או אחרת, לדרוש את שירותי העסק (ר"ע 371/89 ליבוביץ נ' אליהו בע"מ פ"ד
מד(2) 309 (1990); ע"א 1228/11 רפאל נ' רבינוביץ (2012)); נכסי העסק, לרבות מלאי עיסקי,
אשר יש להם ערך עובר לסוחר; היות העסק משום עסק יציב ומפורסם, או שיש לו רשימת
לקוחות, אשר לאותה רשימה כשלעצמה, באם תימכר לצד ג' יש ערך מנקודת מבטו של אותו
צד ג'. זאת עת יש להביא בחשבון אף את חובות אותו עסק, הם "השווי השלילי" של העסק,
אותו יש להפחית "מהשווי החיובי", הוא כאמור המוניטין, המלאי, רשימת הלקוחות וכיו"ב.
במקרה דנן לא הוכח שלחברה מוניטין המנותק מהאיש עצמו, קרי - לא הובאה ולו ראשית
ראיה לכך שלקוח כלשהו יבחר לדרוש את שירותי העסק, מקום בו האיש עצמו לא יהיה זה
שיפעילו. לא הוכח, כי עסקינן בעסק יציב, מפורסם, או שיש לו רשימת או חוג לקוחות, אשר
עצם אותו חוג או רשימה יהיו בעלי ערך לאחר מלבד לאיש עצמו. אלו אף פני הדברים באשר
למלאי העיסקי, או לרכוש או ציוד השייך לחברה, אשר פרט לטענות בעלמא לא הובאה כל
ראיה לקיומם, ולא כל שכן להימצאות רכוש או מלאי בשיעור העולה על חובותיה הניכרים
של החברה. אדרבא, התמונה העולה היא, כי לא אך שאין לחברה חוג לקוחות קבוע, אלא,
שהחברה אינה עובדת ישירות מול הלקוחות, והלקוח העיקרי שלה הוא "העוסק המורשה" -
ד.א., מולו עובדת היא כקבלן משנה (עמ' 162 ש' 19-22, עמ' 79 ש' 11-12, עמ' 85 ש' 11-31,
עמ' 81 ש' 13-15, עמ' 162 ש' 3-11 לפרוטוקול מיום 8.6.20).
50. לשיטת האיש שווי מניותיו בחברה אפסי. האיש סומך ידיו על דוחות רווח והפסד לשנת 2017,
מהם עולה כי הפסדי החברה המצטברים הם בסך 1,305,000 ₪ (נספח ח' לתצהיר האיש).
החברה בקשיים מזה מספר שנים, והדוחות המצורפים מלמדים כי עוד משנת 2015, צוברת
החברה הפסדים וגירעונות. לזו טענת האישה הוא, כי כעולה מהדו"חות לשנת 2017, עיקר
התחייבויות החברה מקורן בהלוואת בעלים בסך 797,218 ₪, בדיון ההוכחות, ובסיכומיה,
הפנתה אל מאזני החברה לשנת 2017, המלמדים לשיטתה, כי מקום בו התחייבויות החברה
לזמן ארוך הן סך 1,257,353 ₪, ובשים לב שמחצית מאותן התחייבויות היא הלוואת הבעלים,
הרי שאין מצבה של החברה בכי רע כאמור בטענות האיש (עמ' 136 ש' 27 לדיון מיום 8.6.20;
סעיפים 72-78 לסיכומי האישה).
51. אמנם כאמור, אין בדוחות"א אליהם מפנה האיש כדי ללמד כדבעי על מצב החברה, יחד עם
האמור, אין בטענת האישה באשר לאותה הלוואת בעלים, כדי ללמד כי למניות החברה שווי.
מהראיות, ובפרט מסמכי ריכוז הלוואות ושערוך יתרות מאת שני הבנקים בהם מתנהלים
חשבונות החברה עולה, כי התחייבויות החברה כלפי הבנקים אינן נופלות מסך 1,155,281 ₪
(עמ' 29-35 לנספח ח' לתצהיר האיש; נספח א' לבקשת האיש למתן הוראות מיום 22.3.20;
עמ' 134 ש' 12-16 לפרוטוקול מיום 8.6.20; סעיפים 30-32, 84-86 לסיכומי האיש, נספח א'
לבקשת האיש מיום 22.3.20). לא זו אף זו, שמהראיות שהביאה האישה עצמה עולה, כי כלל
זכויות החברה, רכוש ונכסים משועבדים לבנקים (נספח ב' לכתב התביעה בתלה"מ 16446-
03-18). בחקירתו הנגדית הבהיר האיש, וטענתו זו עולה בקנה אחד עם מסמכי השעבוד

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 שצירפה האישה, כי נוכח התחייבויות החברה לבנקים, הרי שחלק ניכר מהכנסותיה דהיום
- 2 משמשות לפירעון אותן הלוואות שנטלה, להן ערבים האיש וד.א. (עמ' 130 ש' 22-25, עמ' 145
- 3 ש' 19-24, עמ' 97 ש' 31, עמ' 98 ש' 1-8, עמ' 181 ש' 18-31, עמ' 182 ש' 1-2 לפרוטוקול מיום
- 4 8.6.20; סעיף 30 לסיכומי האיש).
- 5 52. באשר להלוואות שנטלה החברה מאת הבנקים הרי, שטענות האישה כי עיקרן ניטל לשם
- 6 רכישת רכבי יוקרה לא הוכחו (עמ' 92 ש' 20-31, עמ' 93 לפרוטוקול מיום 8.6.20; סעיפים 72-
- 7 73 לסיכומי האישה). טענות האישה סתמיות ולא נתמכו ולו בראשית ראייה. בראשית ההליך
- 8 טענה האישה, כי השעבוד שהוטל על כלל רכבי החברה בוטל, ובכך יש כדי ללמד אודות מצבה
- 9 הכלכלי של החברה (סעיף 6 לבקשת האישה מיום 12.11.18; נספח ב' לתצהיר האישה; נספח
- 10 ג' לבקשת האישה מיום 12.11.18). דא עקא שלא עלה בידה לסתור גרסת האיש, כי כלל
- 11 השעבודים האמורים בוטלו, אך הביטול הוא מפאת מכירת הנכסים נושא השעבוד נוכח
- 12 מצבה הכלכלי הקשה של החברה (עמ' 171 ש' 23-26, עמ' 157 ש' 16-18, עמ' 134 ש' 17-20, עמ' 135
- 13 ש' 2 לפרוטוקול מיום 8.6.20). בשים לב לכך שניתנה הסכמת החברה למתן צו לגילוי
- 14 מסמכים לשני חשבונות הבנקים בהם היא מחזיקה (הודעת האיש מיום 12.12.18; סעיף 2
- 15 להודעת האישה מיום 18.12.18; עמ' 8 ש' 5-8 לפרוטוקול מיום 9.12.18), ברי, כי ככל שחפצה
- 16 האישה, היה בידה לפעול לשם קבלת מידע מהבנקים אשר יכול והיה בו כדי להוכיח טענותיה.
- 17 הדברים האמורים נכונים אף נוכח טענת האישה בראשית ההליך, כי ידוע לה שלחברה
- 18 חשבונות בנקים נוספים (סעיף 12 לבקשת האישה מיום 8.1.19). בשולי הדברים יוער, כי
- 19 בחקירתה הנגדית, הודתה האישה בחצי פה בטענת האיש, שידעה עוד מספר חודשים טרם
- 20 הגישה תביעתה דכאן אודות קריסת קבוצת YYY, אשר השפיעה ממשית על תוצאותיה
- 21 העסקיות של החברה (עמ' 34 ש' 13-20, עמ' 35 ש' 3-12, עמ' 16-26 לפרוטוקול מיום
- 22 8.6.20). אלו אף פני הדברים באשר לטענות האישה, כי בבעלות החברה נכס מקרקעין, אשר
- 23 נסתרו עת מהראיות החפציות שהגיש האיש עלה, שאותו נכס נמכר על ידי החברה עוד בחודש
- 24 נובמבר 2015 (נ/5), ודומה, כי בסיכומיה זנחה האישה טענתה דנן, כמו גם את טענתה
- 25 שלחברה מכולות עמוסות ציוד יקר ערך, שממילא נטענה בעלמא.
53. לא זו אף זו, שבשים לב לראיות שהובאו בפני בית המשפט מסתברת יותר המסקנה ששווי
- 27 מניות האיש בחברה אפסי על פני המסקנה שלמניותיו ערך כלשהו. זאת בשים לב לכך
- 28 שכאמור שווי המניות נגזר משווי החברה, ואין צורך להכביר מילים בכדי להבהיר מדוע זה
- 29 על פי שיטת "השווי הנכסי" מסתברת יותר המסקנה, כי שווי החברה אפס - שהרי לחברה
- 30 חובות ניכרים כלפי הבנקים (ואף בגין הלוואת בעלים), ולא נמצא שלחברה רכוש משמעותי
- 31 בעל ערך, ולא כל שכן רכוש שערכו עולה על התחייבויותיה כאמור. באשר לשווי החברה
- 32 בהתאם לשיטת "היוון תזרים המזומנים", אף כאן - וכאמור האישה לא טרחה להגיש חוות
- 33 דעת מומחה ממנה ניתן ללמוד אחרת - דומה שהערך היחיד אותו מייצרת החברה לבעלי
- 34 מניותיה הוא פירעון תשלומים על חשבון חובותיה הניכרים כלפי הבנקים, וכן משיכת שכר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

עבודה, עת בעלי מניות החברה הם אף עובדיה. שכר העבודה הנמשך - אף אם אניח, כי זה עולה בחמישים אחוזים על שכר העבודה והחזרי הלוואת הבעלים המפורטים בדוחותיה הכספיים של החברה (וראה לעניין זה דיון במסגרת תביעת המזונות) - אינו משקף ערך מוסף לבעלי המניות בהשוואה למצב בו את אותה העבודה היו מבצעים בעלי המניות שלא באמצעות תאגיד.

רישום הוצאות בספרי החברה

54. הגב' ח.ג. הועסקה בחברה משך 6 שנים תמורת משכורת חודשית בסך 5,000 ₪, היינו עבור משכורותיה נרשמה בספרי החברה הוצאה שאינה נופלת מסך 360,000 ₪. בחקירתו הנגדית העיד האיש, כי תפקידה היה "לאתר" פרויקטים, אך הודה שאיתרה עבורו אך פרויקט אחד, והתברר שלא נדרש המשך העסקתה לשם שימור אותו פרויקט. משנשאל כיצד מצב החברה מצדיק העסקתה טען, כי הגברת היא כ"סוג של קמע" והעסקתה הייתה סיוע שהעניק לחברו (עמ' 151 ש' 29-31, עמ' 152 ש' 4-15, ש' 2-17 לפרוטוקול מיום 8.6.20). הגב' ח.ג. העידה, שעבדה מביתה, והתקשתה לנקוב ולו בפרויקט אחד שאיתרה עבור החברה, ככל שאכן איתרה, ודומה שבתרחיש המוצלח "תפקידה", ככל שהיה לה תפקיד, הסתכם במסירת מספרי טלפון לידי האיש (עמ' 9 ש' 16-31, עמ' 10 ש' 3-1 לפרוטוקול מיום 26.7.20; ת/7 בעמ' 16-19). ודוק, לא נסתרה הטענה, כי האיש היה מודעת להתנהלות זו וכאמור אף סייעה בידי האיש לשם כך. ידיעת האיש נלמדת מבחירתה לזמן את הגב' ח.ג. לעדות והעלאת הטענה בדבר, "עבודתה" הפיקטיבית, שהרי אילולא ידעה האיש אף לא הייתה יוזמת את הבאת ח.ג. לעדות.

55. תמונה דומה עלתה מעדות הגב' א.א., רעיית ד.א., שהתקשתה למסור גרסה קוהרנטית בדבר משך העסקתה, שעות העסקתה, תפקידה בחברה, ושיעור משכורתה (עמ' 101 ש' 23-28, עמ' 102 ש' 12-15, עמ' 103 ש' 10-14, עמ' 105 ש' 1-15 לפרוטוקול מיום 8.6.20; ת/7 עמ' 9-11).

56. אף סוגיית הפרשת זכויות סוציאליות לעובדי החברה נותרה עמומה, כמו גם עצם תשלום משכורות לעובדות ששהו בחופשת לידה (עמ' 156 ש' 7-10, ש' 27-31, עמ' 157 ש' 1-8, עמ' 103 ש' 20-31, עמ' 104, עמ' 6 ש' 16-32, עמ' 7 ש' 1-6 לפרוטוקול מיום 26.7.20). עוד התקשה האיש בעדותו להבהיר פשר רישום הוצאות לתרומות ומתנות בספרי החברה (עמ' 172 ש' 3-21, ש' 28-31 לפרוטוקול מיום 8.6.20). האיש עומת עם דברים אלו והתבקש לבאר התנהלותו זו, אך כל שהשיב הוא "זאת הסוגיה בינינו אם הדברים אמיתיים או לא" (עמ' 153 ש' 9 לפרוטוקול מיום 8.6.20).

57. לעניין שכר העבודה אותו משכו האיש וד.א. מהחברה נמצא, כי ספק האם תלושי השכר המלמדים לכאורה על משיכות אלו אכן משקפים את המצב לאשורו. בחקירתו הנגדית הודה האיש, כי תלושי השכר נערכו לשם הקטנת חבויות מס, ואף לצרכים אחרים, כדוגמת הצגת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 מצג זה או אחר כלפי מוסד בנקאי בדבר שיעור הכנסה, עת ביקשו ד.א. או האיש ליטול
2 הלוואה בנקאית. (עמ' 137 ש' 26-31, עמ' 141 ש' 29-30, עמ' 142 ש' 18-27, עמ' 153 ש' 17-
3 31, עמ' 154 ש' 13-15 ש' 26-31, עמ' 155 ש' 9-25 לפרוטוקול מיום 8.6.20).
- 4 58. אחיה של האישה העיד, כי עוד משנת 2014, נהג לסייע לאיש בפועלו ברישום הוצאות
5 פיקטיביות בספרי החברה, ונטילת הכנסות/רווחים שיצרו אותן הוצאות מבלי שאלו הוכנסו
6 לקופת החברה ונרשמו בספריה (עמ' 120 ש' 1-5 לפרוטוקול מיום 8.6.20). האיש נהג לרכוש
7 סחורה מאת ספקים ושילם תמורתה בהמחאות של XXX. אותה סחורה, נמכרה ללקוחות,
8 ששילמו תמורתה במזומן, בסך מצטבר של 150,000 ₪, אותו נטל האיש (עמ' 125 ש' 1-3, ש'
9 20, ש' 26-31, עמ' 126 ש' 17-19, ש' 30-31, עמ' 127 ש' 1-2, עמ' 114 ש' 15-21, עמ' 115 ש' 6-
10 7, ש' 13-17, 18-30, עמ' 116 ש' 1-10, ש' 26-27, עמ' 117 ש' 15-21, עמ' 118 ש' 9-12
11 לפרוטוקול מיום 8.6.20). מעדות האח עולה, כי שיתוף הפעולה האמור נעשה הן כאשר ביצע
12 האיש עבודות פרטיות מחוץ למסגרת החברה, בעוד האיש נוטל לידיו מזומנים (עמ' 122 ש' 1-
13 3, עמ' 119 ש' 8-28, עמ' 121 ש' 8-9 לפרוטוקול מיום 8.6.20), והן כאשר בוצעו העבודות
14 במסגרת החברה (עמ' 115 ש' 13-17 לפרוטוקול מיום 8.6.20). לתיק בית המשפט הוגשו לא
15 מעט חשבוניות שהונפקו לחובת XXX מאת ספקים, שאת שמותיהם פירט האח בעדותו (ת/6
16 - ת/4 למוצגי האישה). בעדותה תמכה האישה בתיאור אחיה בעדותו (עמ' 20 ש' 3-9, ש' 13-
17 15 לפרוטוקול מיום 8.6.20).
- 18 59. אכן, כל שבפניי הן עדויות האישה ואחיה, שניהם מעוניינים בתוצאות ההליך, ולמותר לציין
19 שהאח, הוא אותו "ידיד משפחה" שביקשה האישה, כי ירכוש את דירת הצדדים במסגרת
20 הליכי כינוס הנכסים, ודומה שלאישה ואחיה אינטרסים כלכליים משותפים (בקשת האישה
21 מיום 5.12.19, עמ' 120 ש' 31, עמ' 121 ש' 1 לפרוטוקול מיום 8.6.20). יחד עם האמור, האיש
22 לא הכחיש את גרסת האח, וכל שטענה באת כוח האיש הוא באשר לחשבונית משנת 2020
23 (סעיף 43 לסיכומי האיש).
- 24 60. התמונה העולה מכל המפורט לעיל אכן מלמדת, כי נפלו אי סדרים ניכרים בספרי החברה,
25 שבאו לידי ביטוי "בניפוח" הוצאות מחד גיסא ואולי אף בהסטת הכנסות שנועדו לחברה
26 ישירות אל כיסי בעלי מניותיה, מבלי שדבר קיומם של אותן הכנסות נרשם בספרי החברה.
27 הדעת נותנת אפוא, כי תוצאותיה העסקיות של החברה טובות מאלו העולות מספריה,
28 וממילא יש בכך כדי להקרין על שווי מניות האיש בחברה, הנגזר מתוצאותיה העסקיות. ברם,
29 כאמור, בהיעדר כל חוות דעת או פירוט חשבונאי המלמד שאכן בסופו של יום למניות האיש
30 בחברה ערך עובר לסוחר, קרי - שמאן דהוא יהיה מוכן לשלם דבר מה עבור אותן מניות, אין
31 לי אלא לקבוע שעל אף שמניות האיש בחברה בנות איזון הרי, שלא נסתרה טענתו, כי שוויין
32 אפסי, ואין בשווי זה כדי להשפיע על איזון המשאבים. מסקנתי נלמדת בראש ובראשונה
33 מסכום חובה הניכר של החברה כלפי המוסדות הבנקאיים, אשר דומה שדי בו כדי להוביל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

למסקנה שלמניות החברה אין כל ערך בעיני צד ג'. לכך אף יש להוסיף את הלוואת הבעלים המקרינה אף היא על שווי מניות האיש בחברה. ודוק, מסקנתי בדבר השווי האפסי של מניות האיש בחברה עומדת בעיניה, אף אם אניח שהלוואת הבעלים אינה משקפת חוב אמיתי של החברה כלפי האיש.

נשיאה בחובות

61. יש לדחות טענות האיש, כי על האישה לשאת בחלקה **בחובות החברה**. לשיטת האיש, על האישה לשלם לידי סך 390,392 ₪, שהם חלקה בחובות החברה כעולה ממאזניה, קרי - רבע מחובות החברה (סעיפים 89-92 לסיכומי האיש, סעיף 3 ונספח א' לבקשת האיש מיום 22.3.20, נספח ח' לתצהיר האיש). דומה שמשך ההליך לא דקו הצדדים פורתא בנפקות הדין החל על יחסיהם הרכושים - הוא איזון אובליגטורי נדחה - באשר לסעדים להם עתרו. הדברים יפים אף ביתר שאת באשר לתביעתה האחרת של האישה אותה בדעתי לסלק על הסף, כפי שיובהר בפסק דין נפרד. אבאר. האיש טוען - והציג ראיות חפציות מהימנות לכך - כי לחברה חובות ניכרים כלפי בנקים. ודוק, החובות הם חובות החברה, ואינם חובות האיש עצמו. האיש אמנם ערב לחובות החברה, ולעדוהו החברה פורעת את חובותיה (לדבריו הטעם היחיד מנקודת מבטו להמשך פעילות החברה היא החובות לבנקים הנפרעים כתוצאה מפעילותה העסקית). נמצא איפוא, כי בעת הזו אין לאיש - להבדיל מלחברה - כל חוב בר פירעון בשל אותן הלוואות בנקאיות, וכפועל יוצא מכך אף אין להביא בחשבון איזון המשאבים חובות אשר מי מהצדדים אינו חב בהם במועד הקובע. בשולי הדברים אומר, כי אילו במועד הקובע לא הייתה החברה פורעת חובותיה והבנק היה דורש מהאיש לפרוע את חובות החברה תחתיה מחמת ערבותו, בהחלט ייתכן שהיה מקום להביא את אותם החובות נושא דרישת הבנק בשל הערבות בגדרי איזון המשאבים.

הלוואת הבעלים

62. יש לדחות טענות האישה, כי על האיש להשיב לידיה מחצית מהלוואת הבעלים. לשיטת האישה, מקום בו נתן האיש לחברה שבבעלותו הלוואת בעלים אותה על החברה לפרוע לידי, ברי כי עסקין בנכס בר איזון, ודי באמור כדי להבהיר שהאיש חייב לשלם לה למצער מחצית מן הסכום האמור (סעיפים 73, 74 לסיכומי האישה, סעיף 13 לבקשת האישה מיום 17.9.20). אכן, האיש וד.א. לא דקו פורתא באשר לחלקו של כל אחד מהם בהלוואת הבעלים, ולא ידעו להסביר, וממילא לפרט, מהו המועד בו ניתנה, ככל שניתנה - ולמעשה מעדות האיש דומה, כי לא ניתנה הלוואת בעלים בצורת כסף מזומן כלל ועיקר, אלא עסקין בהערכה חשבונאית של המלאי העסקי והציוד שהיו בבעלות האיש, אשר עסק בתחום הבניין אף קודם להקמת החברה. מלאי וציוד, אשר הדעת נותנת שנצברו בעיקרם קודם לנישואין, ובכך אינם בבחינת נכסים ברי איזון (עמ' 65 ש' 19-3, ש' 29, ש' 2-6, עמ' 136 עמ' 19-6, עמ' 137 ש' 3-1, עמ' 139

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

ש' 4-12, ש' 22-27 עמ' 138 ש' 15-18 לפרוטוקול מיום 8.6.20, נספח א' וסעיף 27 לסיכומי האיש).

63. אף אם אניח, כי מושגית זכאית האשה להביא בחשבון איזון המשאבים מחצית מזכות האיש להחזר הלוואת הבעלים הרי, שזכות זו עשויה לעמוד לה אך באם האיש אכן יזכה להחזר הלוואת הבעלים. בשים לב לתוצאותיה העסקיות של החברה וחובותיה הניכרים כלפי הבנקים דומה, כי הסיכוי לכך שהאיש יזכה להחזר הלוואת הבעלים קלוש. אמנם האיש וד.א. מבצעים אי אלו תכנונים חשבונאיים, עת הם מציגים סכומי כסף הנמשכים מהחברה משום החזר הלוואת בעלים, חלף תשלום משכורת חודשית, אך מהראיות עולה, כי עסקינן למעשה בתשלום שכר עבודה חודשי המוצג לעיתים לצרכי מס כהחזר הלוואת בעלים, וזאת אף בשים לב לתוצאותיה העסקיות של החברה, אשר לעיתים אין בקופתה די לשם תשלום שכר עבודת בעלי מניותיה (עמ' 137 ש' 19-30, עמ' 138 ש' 1-2, עמ' 184 ש' 20-21, עמ' 185 ש' 1-3, ש' 15-16, ש' 29-31 לדיון מיום 8.6.20, נספח ט' לתצהיר האיש).

נכסי קריירה

64. יש לדחות טענותיה (המאוחרות) של האשה, כי יש לקבוע "תג מחיר" בר איזון לנכסי הקריירה או המוניטין האישי של האיש, אשר נוצרו במהלך החיים המשותפים. דומה כי טענות האשה לעניין איזון המוניטין חבויות בטענותיה לאיזון כושר השתכרות הצדדים, ולא הוכח על ידה כלל ועיקר קיומו של מוניטין שנצבר לאיש במהלך הנישואין, וממילא לא הוכח, כפי שיובהר להלן, כי בין הצדדים פערי השתכרות מהותיים (סעיפים 86-87 לסיכומי האשה).

65. הגישה המקובלת בפסיקה היא, כי יש לראות בנכסי הקריירה משום נסיבה המצדיקה סטייה מהכלל של איזון משאבי בני זוג "מְחֻצָּה על מְחֻצָּה", מאשר נכס רגיל הבא בגדרי מסת הנכסים ברי האיזון. ראו: תמ"ש 3640/10 א.ב. נ' צ.ב. (2012) (להלן - "עניין א.ב."); תמ"ש 25750/09 ח.מ.ש. נ' ד.מ.ש. (2012) (להלן - "עניין ח.מ.ש."); עמ"ש (חיפה) 18968-06-16 פלונית נ' פלוני (2017); בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית (2007). עצם העובדה שבן זוג פיתח במהלך החיים המשותפים את כושר השתכרותו ויכולותיו המקצועיות אינה מובילה כלשעצמה למסקנה, כי יש לשום את שווי כושר ההשתכרות, ולזכות את בן זוגו בחלק ממנו.

66. עת שוקלים את נפקות נכסי הקריירה שצבר בן זוג במהלך החיים המשותפים לשם עריכת איזון המשאבים, בוחנים האם נוצר פער ממשי וברור בין בני הזוג, מבחינת כושר השתכרותם - פער הנובע מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי, ובכך אפשר לבן-הזוג האחר להשיא את כושר השתכרותו (ראו: עניין א.ב.; עניין ח.מ.ש.).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

67. האישה לא הוכיחה קיומו של פער ממשי כאמור. טענות האישה, כי כושר השתכרות האיש, או השתכרותו בפועל, הם סך 50,000 ₪ נטענו באופן סתמי, עת אף בחקירתה הנגדית לא ידעה להבהיר כדבעי מקור טענותיה דנן, מלבד טענתה הסתמית, כי אותו כושר השתכרות אינו אלא סכומים שאמר לה האיש, כי הרוויח מעבודתו, או אף טענתה שהסכומים האמורים אינם אלא חישובים שערך ב"כ דאז על סמך מידע אותו מסרה לו (עמ' 20 ש' 9-16, עמ' 21 ש' 8-16, ש' 21-31 לפרוטוקול מיום 8.6.20, סעיפים 7, 100 לסיכומי האישה). אף הטבלאות שצירפה האישה לבקשותיה, עת טענה כי לחשבונו הפרטי של האיש מופקדים אלפי שקלים בחודש, נתגלו כלא מדויקות, בלשון המעטה, ועיקר ההפקדות שהציגה, אינן אלא שורות חובה בחשבון (נספחים ב', ג' לבקשת האישה מיום 8.1.19; מוצגים נ/3, נ/2, נ/1 לסיכומי האיש, עמ' 17, עמ' 18 ש' 7-19, עמ' 19 לפרוטוקול מיום 6.8.20). כפי שיובהר להלן במסגרת הדיון בתביעת המזונות, אכן קיים פער בהכנסות הצדדים, אך זה אינו כה ניכר, כטענת האישה.

68. בסיכומיה, טענה האישה באופן מאוחר וסתמי, כי הצלחת האיש בעסקיו התאפשרה בזכות **היותה בן הזוג הביתי**, עת ויתרה היא על התפתחותה המקצועית (סעיף 101 לסיכומי האישה). אם כי מבין טענותיה עלתה אף טענה סותרת, עת הודתה כי אין עסקין בויתורים כאמור, אלא אך כי אותם פערי ההשתכרות בין הצדדים מצדיקים איזון לא שוויוני (סעיף 96 לסיכומי האישה). אף בהתעלם מהסתירה האמורה, הרי שטענות האישה באשר לאותם ויתורים נטענו בעלמא, ללא פירוט. הצדדים שניהם החלו חייהם, עת האישה עסקה בהוראה, בה היא עוסקת עד היום, ומסופקני אם ניתן אף לראותה כ"בן הזוג הביתי". וממילא אף לו הייתי מניח כאמור, הרי שלא הוכח כי בחירתה זו אפשרה לאיש להאדיר כושר השתכרותו.

69. באשר לאיש הרי, כי לא הוכח **שכושר השתכרותו** עלה במשך השנים, ובפרט, לא הובאה ראיה כי אותו כושר השתכרות עלה נוכח ויתורים שוויתרה האישה, וממילא אף לא הובאה ראיה בדבר כושר השתכרות האיש בעבר. אדרבא, טענות האישה הן כי בעיקר שנות החיים המשותפים, הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה, שהתאפשרה בעיקרה, נוכח השתכרות האיש, ומכאן יש ללמוד שכושר השתכרותו והשתכרותו בפועל היו זהים ולא חל בהם שינוי במהלך החיים המשותפים (עמ' 5 וש' 16-18, ש' 26-27 לפרוטוקול מיום 9.12.18).

איזון שלא "מִחְצָה עַל מִחְצָה" - זכויות סוציאליות, ורכב הסוזוקי

70. יש לדחות את טענות האישה לאיזון שלא "מִחְצָה עַל מִחְצָה". בכל הנוגע לאיזון הזכויות הסוציאליות, ולרכב הצדדים. האישה לא הוכיחה שמתקיימות נסיבות המצדיקות שימוש בסמכות בית המשפט לקביעת איזון לא שוויוני, כגון הפרת אמון, חריצות לעומת בטלנות, אלימות חמורה, הברחת נכסים. ראו: ע"מ (חיפה) 614/07 **פלונית נ' פלוני** (2008); בע"מ 7272/10 **פלונית נ' פלוני** (2014). טענות האישה בדבר אלימות האיש לא הוכחו ודומה, כי אף

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

1 נזנחו בסיכומיה. בשים לב לקביעותיי דלעיל, לא הוכח שהאיש הבריה נכסים מפני האישה -
2 להביל מהצגת מצגים כלכליים אלו ואחרים כלפי רשויות שונות, אשר דומה שאף האישה
3 נהנתה מהם. בנסיבות בהן לא הוכח פער משמעותי בכומר השתכרות הצדדים, המצדיק איזון
4 לא שוויוני, וממילא אין לקבל טענתה החלופית של האישה שלא לאזן את זכויות הפנסיה
5 שלה. ברוח דברים אלו, יש אף לדחות טענת האישה כי מקום בו האיש לא הפריש זכויות
6 סוציאליות כדבעי, הרי שיש להותיר זכויותיה בידה. אי הפרשה לזכויות סוציאליות אולי
7 פגעה בכרית הביטחון העתידית של הצדדים שניהם, ובשים לב לפירוד בעיקר של האיש, אך
8 מאידך גיסא הניבה לצדדים מקור כלכלי למימון חייהם המשותפים. קשה להלום טענה, כי
9 עת האישה נהנתה מכך שהאיש לא הפריש כנטען סכומי כסף לחסכון פנסיוני רק האיש יישא
10 בתוצאות היעדר הפרשה זו.

11
12 71. לסיום סוגיה זו אדחה את טענותיו (המאוחרות) של האיש, כי יש להורות על היוון זכויותיה
13 הסוציאליות של האישה (סעיפים 102-107 לסיכומי האיש). הכלל הוא שאיזון זכויות הפנסיה
14 יעשה **במועד התגבשותן** והבשלתן בפועל ואילו **היוון זכויות מידי הוא החריג לכלל** (תמ"ש
15 (נצרת) 7801-11-08 ח.צ. נ' מ.צ. (2011) (להלן - "**עניין ח.צ.**"); תמ"ש 12182-06-19 ד.ר. נ'
16 א.ר. (2013). טענת האיש נטענה באופן מאוחר וסתמי, ולא הונחה ראשית ראיה שיש בה כדי
17 להצדיק היוון, מי מהצדדים אינו עתיר נכסים מחד גיסא, ואף אינו בקשיים כספיים חמורים
18 מאידך גיסא, וממילא לא הובאה הסכמת הצדדים להיוון המבוקש (עניין ח.צ.; "גייפמן
19 "זכויות פנסיה ונכסי פרישה אחרים - כנכסים בני חלוקה או בני איזון בין בני זוג", **הפרקליט**
20 מא (א-ב) 105, 124-125 (1993-1994).

21
22 72. בבעלות הצדדים כיום רכב מסוג סוזוקי שנת ייצור 2012. אומנם האישה טענה, כי אחיה רכש
23 את הרכב עבורה, ובבעלות האיש רכבי יוקרה (סעיף 107 לסיכומי האיש, סעיף 12 לסיכומי
24 התשובה), ברם, בחקירתה הנגדית העידה, כי הרכב האמור נרכש על ידי הצדדים שניהם,
25 וטענותיה באשר לאותם רכבי יוקרה נסתרו, עת מהראיות עולה כי אלו היו בבעלות החברה
26 ונמכרו זה מכבר (עמ' 9 ש' 28-31, עמ' 37 ש' 11-17 לפרוטוקול מיום 8.6.20). שעה שאין חולק,
27 כי הרכב נותר בידי האישה, הרי שיש לראות את הצדדים כמי שפירקו את השיתוף בו, או
28 איזנו את שוויו, בדרך בה יובא שוויו בגדרי איזון המשאבים. מקום בו מחירון הרכב במועד
29 הקובע לא הוצג, הנני מורה, כי על האישה לשלם לאיש מחצית משוויו בהתאם למחירון
30 "יצחק לוי" במועד הקובע.

איזון הלוואות אותן פרעו הצדדים

31
32
33 73. דומה כי הצדדים מסכימים שיש לאזן אי אלו הלוואות אותן פרעו, וזו למעשה בקשת האיש
34 עוד מתחילת ההליך (סעיף 79, 82 לסיכומי האיש), אם כי האישה טוענת שמהסכום אותו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

עליה להשיב לידי האיש יש להפחית את הסכום בו נשאה בגין הלוואה שנטלו הצדדים בבנק הפועלים (נ/4, עמ' 39, ש' 4-7, ש' 10-17 לפרוטוקול מיום 8.6.20). בנסיבות אלו, עת הוצגו ראיות באשר לנשיאת כל אחד מן הצדדים בהלוואה לה הוא טוען, הריני מורה, כי האישה תשיב לידי האיש מחצית מהחזרי הלוואה המשכנתא בהם נשא, ואילו האיש ישיב לאישה מחצית מהחזרי הלוואה לבנק יהב בהם נשאה, והכל מאז המועד הקובע. כן על האיש לשלם לאישה סך 10,000 ₪, בגין מחצית סכום ההלוואה שלוותה מאת אחותה המנוחה לשם רכישת הדירה (ואשר את מחציתה כבר פרעה לדבריה לידי יורשת אחותה, לאחר המועד הקובע). האישה טענה זאת עוד בכתב תביעתה, עת האיש הודה בעצם קבלת הסכום מהאחות ומעולם לא הכחיש, ולמצער לא הכחיש מפורשות, כי אכן עסקין בהלוואה להבדיל ממתנה. בשולי הדברים אזכיר, כי חזקת המתנה הנודעת בפסיקת בתי המשפט לא הוחלה על יחסי אחים, להבדיל מיחסי הורים ילדים. ראו: ע"א 34/88 רייס נ' אברמן, פ"ד מד(1) 278 (1990); רע"א 8086/16 קטן נ' כהן (2018).

תביעת המזונות

74. בכתב התביעה עתרה האישה לחייב את האיש במזונות הילדים בסך 19,200 ₪, כולל הוצאות חינוך, כן עתרה האישה לחייב את האיש בסך 2,000 ₪ עבור דמי טיפול, וכן בעלות מדור והוצאותיו בסך 4,000 ₪ (אם כי האישה לא נקבה בסכום הוצאות החזקת המדור, אך ככל שירדתי לסוף דעתה, ביקשה היא לחייב את האיש במלוא שיעור הוצאות המדור והחזקתו). כן עתרה האישה לחייב את האיש במחצית מהוצאותיהם הרפואיות של הילדים (סעיפים 11, 18, 19, 21 לכתב התביעה).

75. בתצהיר עדותה הראשית טענה האישה, כי צרכי הילדים שפורטו בכתב התביעה נכתבו על ידי ב"כ דאז, וכי סך רכיבי צרכי הילדים (מזון, הלבשה, והנעלה) שפורט שם מופרז, אך יחד עם זאת לא פורטו הוצאות הרכב בו היא עושה שימוש לשם הסעת הילדים (סעיף 26 לתצהיר האישה). על כן שינתה האישה את פירוט צרכי הילדים וטענה, כי אלו מסתכמים בסך 3,500 ₪ לכל ילד, היינו 14,000 ₪ בסך הכל. לתימוכין בטענותיה צירפה האישה שלל אסמכתאות בכל הנוגע לצרכי הילדים, טבלת הוצאות שערכה, ופירוט תנועות כרטיסי האשראי בהם היא מחזיקה (נספחים יא' - יג' לתצהיר). כן עתרה האישה לחייב את האיש בסך 3,090 ₪ בגין הוצאות חינוך הילדים. באשר להוצאות המדור והחזקתו טענה האישה, כי דמי השכירות הם סך 3,500 ₪, בצירוף הוצאות החזקת מדור בסך 2,600 ₪. משכך ביקשה היא לחייב את האיש בסך 4,180 ₪ בגין חלקם של הילדים בהוצאות המדור והחזקתו. קרי - חיוב האיש במזונות הילדים, לשיטת האישה, צריך לעמוד על סך 21,270 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

76. לא בכדי נקבתי בסכומים אותם מבקשת האישה לחייב את האיש בכל הנוגע להוצאות המדור והוצאות החינוך, עת מהפירוט שהגישה עולה, כי מבקשת היא לחייב את האיש בשיעור של 70% מהוצאות המדור ואחזקתו, ובמלוא הוצאות חינוך הילדים. עוד ייאמר, כי חרף טענתה שצרכי הילדים המפורטים בכתב התביעה מופרזים לא חל שינוי ממשי בסכום הכולל בו ביקשה האישה לחייב את האיש, כמפורט בתצהירה.
77. גרסת האישה אינה מהימנה בעיני כלל ועיקר ומצטרפת לאי אמינות עדותה אף בענייני הרכוש. למעשה כבר בישיבת קדם המשפט, עת התבקשה לפרט את התנהלותו הכספית של משק הבית המשותף, אשר ממנה נלמדת אף עלות צרכי הילדים, בשים לב לאורח החיים לו הורגלו, העידה על עלות צרכים בשיעור נמוך באופן ניכר מזה לו טענה, הן בכתב התביעה והן בתצהיר. כך פירטה, כי הוצאות משק הבית היו כדלקמן: סך 1,500 ₪ לשבוע עבור מזון, חומרי ניקוי, וכיו"ב, ובסך הכל 6,750 ₪ לחודש; ביגוד והנעלה - 1,400 ₪ לחודש, כן טענה האישה כי להוצאות האמורות יש להוסיף אי אלו הוצאות בגין ניקיון הבית ובטיפול הילדים בסך 1,200 ₪ בחודש לכל היותר. לאמור יש להוסיף עלות דמי שכירות חודשית הכוללים ארנונה עירונית בסך 2,500 ₪ (עמ' 4 ש' 24-31, עמ' 5 ש' 1-12 לפרוטוקול מיום 9.12.18). הכיצד זה מעלה האישה באותו הליך שלוש גרסאות שונות באשר להוצאות משק הבית? התנהלות זו וודאי שאינה מוסיפה למהימנותה. יחד עם זאת דומני, כי גרסתה האחרונה - היא זו שניתנה בקדם המשפט - משקפת באופן המדויק ביותר את צרכי הילדים, ועל כך ארחיב קמעא בהמשך הדברים.
78. באשר ליכולות הצדדים טענה האישה, כי משתכרת היא מעבודתה כמורה סך 7,200 ₪ לחודש לערך (העברה לבנק) בעוד השתכרות האיש היא סך 50,000 ₪ (סעיף 16-17 לכתב התביעה). לטענת האישה, במהלך החיים המשותפים חיו הצדדים ברמת חיים גבוהה מאוד, בשל יכולות האיש. בבעלות האיש כלי רכב יקרי ערך, האיש נהג לרכוש צעצועים יקרים לילדים, ועיקר הוצאות משק הבית שולמו במזומן על ידי האיש (סעיפים 14-17 לתצהיר האישה).
79. האיש דוחה טענות האישה. לשיטתו צרכי הילדים בהם נקבה מופרכים ומופרזים עת האישה דורשת בתצהירה מזונות בסך 23,570 ₪ לחודש. לגרסת האיש, מסגרת התקציב שנהגה במשק הבית המשותף הייתה כדלקמן: 4,000 ₪ לחודש עבור הוצאות מזון, הלבשה וכיו"ב, 2,500 ₪ לחודש שכ"ד, 800 ₪ הוצאות החזקת המדור. לשיטת האיש, סך הוצאות משק הבית המשותף הוא 7,300 ₪ לחודש (סעיפים 65-66 לתצהיר האיש). ברם, האיש לא תמך טענותיו בראיות חפציות, ודומה כי עיקר טענותיו לעניין המזונות אינן אלא מענה לצרכים שפירטה האישה, בהסתמך על הראיות שהגישה. לשיטת האיש, די בעיון בתדפיסי תנועות כרטיס האשראי שצירפה האישה ללמד על הוצאה נמוכה לתצרוכת, וממילא מהתדפיסים עולה, כי האישה נהגה לערוך קניות ברשתות מזון זולות. באשר לדרישת האישה עבור ביגוד והנעלה טען האיש, שזו מסתכמת אך בסך 500 ₪ לחודש, עבור כלל הילדים. עוד טוען האיש באשר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

ליתר דרישות האשה כדוגמת דמי כיס, חופשות, מתנות, נסיעות, והסעות, ביטוח ובדק בית, וכיו"ב, כי אלו לא הוצאו על ידי הצדדים מעולם, וננקבו אך לצרכי ההליך דן. באשר לטענות האשה בדבר חלוקת נשיאת נטל המזונות בין הצדדים הרי, כי אלו עומדות בניגוד לדרישות הדין והפסיקה, וממילא, נוכח זמני השהות הנרחבים של הילדים במחיצת כל אחד מהצדדים, יש להורות כי כל צד יישא בהוצאות מדור הילדים עת הם מתגוררים עמו (סעיף 88 לתצהיר האיש). הצדדים חיו ברמת חיים נמוכה, ואין שחר לטענות האשה באשר לכלי רכב בבעלות האיש, עת אלו נרכשו על ידי החברה, ואילו הרכב היחיד בבעלות הצדדים, הוא הסוויקי בו עושה האשה שימוש, ולאיש אך עגלה נגררת ששוויה מועט (סעיפים 73-69 לתצהיר האיש).

80. האיש מכחיש כי השתכרותו היא סך 50,000 ₪, לשיטתו הכנסתו היא אך כאמור בתלושי המשכורת שהוצגו, ואין בידיו הכנסה נוספת כלל ועיקר. מהתלושים הללו עולה, כי האיש משתכר סך 10,000 ₪ לחודש (העברה לבנק), בשים לב לחובות והתחייבויות החברה, הרי שבעת הזאת, הכנסתו מורכבת מתלוש שכר בסך 5,465 ₪ לחודש (נטו), ולצורך השלמת הכנסה, מושך הוא מהחברה סך 4,355 ₪ בגין החזר הלוואת בעלים (סעיף 78 ונספח ז' לתצהיר). באשר להשתכרות האשה הרי, שלטענת האיש מתלושי השכר שצירפה עולה, כי משתכרת היא סך 8,351 ₪ לחודש, בניגוד לטענותיה דלעיל, וממילא, בידיה להגדיל הכנסתה באופן משמעותית, ככל שתתכבד ליתן שיעורים פרטיים (סעיף 83 לתצהיר). האיש אף טוען, כי עת לו אין כל חיסכון הרי, שלאשה חסכון בסך 25,000 ₪, בנוסף על הזכויות הסוציאליות שצברה (סעיפים 84-85 לתצהיר האיש).

81. בהחלטה מיום 1.5.18 האיש חויב לשלם לאשה עבור מזונותיהם הזמניים של הילדים סך 6,000 ₪ לחודש, הסכום האמור כולל הוצאות מדור והחזקת מדור, ומחצית חלקו של האיש בהוצאות החינוך והרפואה של הילדים. בדיון קדם המשפט, נידונה בקשת האיש להפחתת מזונות זמניים, על כן, נוכח טענות האיש לעניין הוצאות החינוך של הילדים, הוריתי לאשה להגיש אסמכתאות והבהרות בכל הנוגע להוצאות אלו. בהחלטתי מיום 17.2.19, נוכח האסמכתאות שהוצגו, ובהתחשב כאמור בזמני שהות הילדים עם האיש, בהוצאות מדור האשה עם הילדים, ובשים לב כי ממועד תחולת ההחלטה האמורה (חודש 3/19) היו שלושה מהילדים בני למעלה משש שנים, הופחת החיוב במזונות זמניים לכדי סך 4,500 ₪, לרבות רכיבי החינוך הרפואה, והמדור והחזקתו.

דיון והכרעה

82. בהתאם לדין האישי החל על הצדדים, חיובם במזונות הילדים הוא מדין צדקה, למעט החיוב במזונות ההכרחיים קודם שמלאו לילדים שש שנים, שאז חיוב זה מוטל על האיש לבדו. ראו: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני (2017) (להלן - "בע"מ 919/15"). החיוב מדין צדקה חל על שני

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

1 ההורים, בהתאם ליכולתם. על בית המשפט לשקול בין יתר שיקוליו את השתכרות הצדדים
2 בפועל ובכח ורכושם. החיוב מדין צדקה נסמך על שלושה פרמטרים: האחד, אמידות ההורה
3 - מי שיש בכוחו הכלכלי לזון עצמו כפי צרכיו, ועדיין נותרת בידו היכולת הכלכלית. ראו: ע"א
4 4480/93 **פלונית נ' פלונית**, פ"ד מח(3) 461, 483 (1994); **פורטוגז נ' פורטוגז**, פ"ד לו(3) 449
5 (1982) (להלן - "**פרשת פורטוגז**"); ע"א 466/82 **גרובשטיין נ' גרובשטיין**, פ"ד לו(4) 157, 163
6 (1982); השני, חובת הצדקה היא כלפי נצרך, קרי - כלפי מי שאין בכוחו לדאוג לצרכיו. ראו:
7 ע"א 247/64 **רושטש נ' רושטש**, פ"ד יח(4) 264, 269 (1964); ע"א 210/82 **גלבר נ' גלבר**, פ"ד
8 לח(2) 14, 20 (1984) (להלן - "**פרשת גלבר**"); השלישי, כדי מחסורו של הנצרך. ראו: פרשת
9 גלבר; פרשת פורטוגז. את המונח: "כדי מחסורו של הנצרך", יש לפרש באופן בו יפסקו מזונות
10 הילד בהתאם לאורח החיים לו הורגלו, טרם פרוץ הסכסוך בין הצדדים. ראו: ע"א 93/85
11 **שגב נ' שגב**, פ"ד לט(3) 822 (1985); א' גריידי, נ' שלם, **מזונות ילדים הלכה ומעשה**, הוצאת
12 חוקת המשפחה בע"מ דצמבר 2014, בעמ' 105-110. על אורח החיים לו הורגלו הילדים ניתן
13 ללמוד הן מהראיות שהוצגו באשר לאורח חיים זה, וכן ניתן לגזור מיכולתם הכלכלית של
14 הצדדים.

15
16 83. יש לבחון איפוא את נשיאת הצדדים במזונות בדרך של שוויון מהותי, תוך בחינת כלל הצרכים
17 אל מול כלל היכולות, וממילא אף תוך התחשבות בנטל המוטל על כל אחד מהצדדים. כך אף
18 פסקו בתי המשפט המחוזיים, שפירשו את פסק הדין בעניין פלוני. ראו: עמ"ש (מחוזי ת"א)
19 14612-10-16 **פ.ב. נ' א.ב.** (2017) (להלן - "**עניין פ.ב.**"); עמ"ש (מחוזי ת"א) 33549-04-16
20 **פלונית נ' פלוני** (2017); רמ"ש (מחוזי מרכז) 14655-06-17 **ר.ק. נ' ד.ק.** (2017). לשם קביעת
21 חיוב המזונות על בית המשפט לקבוע ממצאים בארבע שאלות עובדתיות כדלקמן: צרכי הילד
22 ועלותם; יכולתם הכלכלית של שני ההורים; יחסיות יכולתם הכלכלית של ההורים, האחד
23 מול רעהו; וחלוקת זמני שהות. ראו: עניין פ.ב.

24
25 84. באשר לצרכי הילדים נקבעו בפסיקה חזקות עובדתיות, על פיהן סך ההוצאה עבור צרכיו
26 **בסיסיים** של קטין היא בין 1,600 ₪ לבין 1,800 ₪ לחודש, לא כולל הוצאות חינוך, מדור
27 והוצאות אחזקת המדור (ודוק, יש להבחין בין עלות צרכים **הכרחיים**, לבין עלות כלל צרכי
28 **הבסיס**. הסכום המוערך עבור צרכים **הכרחיים** נע בין 1,200 ₪ לבין 1,400 ₪). ראו: בר"ע
29 (מחוזי ת"א) 1895/02 **ב.י. נ' ב.י.** (2003); ע"מ 789/05 (מחוזי י-ם) **ע.ד. נ' ע.י.** (2006); בע"מ
30 8542/10 **פלוני נ' פלונית** (2010); בע"מ 919/15 בפסקה 22 לחו"ד השופט פוגלמן; עמ"ש
31 (ת"א) 1971-12-16 **פלוני נ' פלונית** (2019); עמ"ש (חיפה) 26409-10-18 **מ.ש. נ' ק.ש.** (2019);
32 עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 **א.ו. נ' א.ו.** (2019); רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 **י.ג. נ' א.ג.** (2018).
33 לטעמי לא בכדי קיים משרע בסכום החזקה האמורה, שכן באזורים שונים ובציבורים שונים
34 במדינת ישראל, עלות סיפוק אותם צרכים בסיסיים אינה זהה, וניתן לומר, כי עלות הצרכים
35 הבסיסיים היא במידת מה עניין גיאוגרפי. סכום החזקה האמורה מדורג, בהתאם לכלל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 ההוצאה השולית הפוחתת, כך שחלקו של הצעיר יהיה גדול יותר, שכן הוא האחרון הנותר
2 במשק הבית. ראו: ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599 (1988); בג"ץ 4407/12 פלוני נ' בית
3 הדין הרבני הגדול (2013) בפסקה 24 לפס"ד השופט עמית.
- 4
- 5 85. סכומי חזקות אלו נכונים לעלות צרכים של ילד השוהה את עיקר זמנו במחיצת אחד מהוריו
6 בלבד. כאמור לעיל הצדדים חולקים ביניהם משמורת פיזית משותפת, לפיכך, הדעת נותנת,
7 כי עלות צרכיו הבסיסיים של ילד - בשני משקי הבית גם יחד - גבוהה מהעלות, עת שוהה
8 הוא את עיקר העיקרים של זמנו במשק בית אחד. ראו: בע"מ 919/15 בפסקאות 87 - 88
9 לחו"ד השופט פוגלמן. בפסיקת בתי המשפט נשמעו גישות, לפיהן יש לאמוד את עלות צרכיו
10 הבסיסיים של ילד במשמורת משותפת (בשני משקי הבית גם יחד) בסך 2,250 ₪ לחודש,
11 ואף זאת ללא עלות חינוך ומדור, ותוך הבאה בחשבון של כלל ההוצאה השולית הפוחתת.
12 ראו: רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.ג. נ' א.ג. (2018); עמ"ש (חיפה) 56000-10-18 פלוני נ'
13 פלונית (2019); עמ"ש (חיפה) 20634-04-18 פלוני נ' פלונית (2019). ברוח זו יש אף לאמוד את
14 חלקם של הילדים בעלות המדור, ולפיכך ההנחה היא, כי חלקו של ילד אחד בעלות המדור
15 שלו ושל ההורה אצלו הוא שוהה את עיקר זמנו, מגיעה לכדי 30% מעלות המדור בכללותו
16 ועלות מדור שני ילדים היא 40% (ועבור שלושה ילדים 50%). ראו: ע"א 52/87 הראל נ' הראל,
17 פ"ד מג(4) 205, 201 (1989); ע"א 764/87 אוהר נ' אוהר (1987); ע"א 3301/92 טלמור נ' טלמור
18 (1993). בשולי הדברים אעיר, כי במקרה דנן הצדדים הסכימו, שהמשמורת אינה משותפת,
19 אך אין בכך כדי לגרוע מהעובדה שהילדים שוהים במחיצת האיש פרקי זמן משמעותיים,
20 בהם הוא מספק את צרכיהם תלויי השהות, ונדרש אף להעמיד לרשותם מדור נאות, בדומה
21 לזה אותו נדרשת האישה להעמיד לילדים. באותם הזמנים אף נחסך מהאישה במידת מה
22 הצורך לכלכל את הילדים, עת האיש מספק חלק ממזונותיהם בעין.
- 23
- 24 86. עת דנים במזונות הילדים מהלך הדיון הוא ראשית בחינת צרכיהם ושנית האופן בו יסופקו
25 צרכים אלו. אף כאשר הורי הילדים בעלי אמצעים, אין בכך כדי לחייב פסיקת מזונות בשיעור
26 גבוה, ואין לפסוק דמי מזונות בשיעור העולה על צרכי הילדים. עוד יאמר, כי ככל תביעה
27 כספית אף תביעת מזונות יש להוכיח, כאשר "המוציא מחברו עליו הראיה". זאת כמובן תוך
28 הבאה בחשבון של אותן חזקות עובדתיות, אשר הנטל לסתורן מוטל על הצד החולק עליהן.
- 29
- 30 87. גרסת האישה באשר לצרכי הילדים כפי שהובאה בכתב התביעה ואף בתצהירה חסרת יסוד
31 ומופרזת, וכאמור יש בכך כדי להקרין על אמינות עדותה בכללותה. השוו: ע"א 765/18 חיון
32 נ' חיון (2019); עמ"ש (מרכז) 35176-07-19 א.ב. נ' ר.י.ש. (2021); עמ"ש (ת"א) 42309-03-20
33 ר' נ' י' (2021). יחד עם האמור, כפי שפורט לעיל, בדיון קדם המשפט פירטה האישה את
34 הוצאות משק הבית עת הסכומים להם טענה עולים בקנה אחד עם סכומי החזקה העובדתית
35 המפורטים לעיל. האיש מצדו הסתפק בטענה כללית, כי אף פירוט זה מופרז, אך לא טרח

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

להביא ראיות חפציות כלשהן התומכות בטענתו. לא זו אף זו, שבדין ההוכחות הסכימו הצדדים, כי יש להעריך את עלות צרכי הילדים בהתאם לעלות מזונותיו של ילד "סטנדרטי" כמקובל בחזקות העובדתיות שנקבעו בפסיקת בתי המשפט (עמ' 29-31 לפרוטוקול מיום 8.6.20), אם כי בסיכומיהם הכבירו הצדדים טענות, שלא לצורך, אודות רמת החיים שנהגה בתא המשפחתי, שיש בה כדי ללמד לשיטתם על עלות צרכי הילדים (סעיפים 2-5 לסיכומי האישה, סעיפים 9-19 לסיכומי האיש).

88. בפנינו אפוא חזקה עובדתית, העולה בעיקרה בקנה אחד עם גרסתה המאוחרת של האישה, באשר להוצאות משק הבית, מהן ניתן ללמוד על עלות צרכי הילדים. האיש לא השכיל לסתור את החזקה, ובשים לב שבענייני מזונות "השופט יושב בתוך עמו", אף קשה להלום טענתו, כי הסתכמו הוצאות כלל משק הבית, עבור שש נפשות, בסך 7,300 ₪, כולל הוצאות מדור והחזקתו, טענה עליה אף חזר בסיכומיו (סעיף 19 לסיכומי האיש). הדברים יפים ביתר שאת, עת אילו היינו מקבלים את גרסת האיש היה עלינו להסיק, כי הצדדים חסכו מידי חודש סך שאינו נופל מ - 9,500 ₪ לחודש, (שהרי לטענתו הכנסתם החודשית של הצדדים יחדיו אינה נופלת מסך 18,000 ₪ לחודש). דברים אלו אינם עולים בקנה אחד עם טענותיו בדבר הדוחק הכלכלי ורמת החיים הנמוכה (עמ' 7 ש' 18-13 לפרוטוקול מיום 9.12.18). לא זו אף זו, שהאיש הודה, כי תדפיסי פירוט תנועות האשראי שהציגה האישה - מהם יש ללמוד לשיטתו, כי סך הוצאת כלכלת משק הבית המשותף הסתכמה בסך 1,600 ₪ לחודש (מזון, ביגוד, הנעלה) (עמ' 26 ש' 23-29, עמ' 27 ש' 6-12 לפרוטוקול מיום 8.6.20) - אינם משקפים את סך ההוצאה שהוצאה במשק הבית, עת אף לשיטתו, נהג הוא ליתן בידי האישה אי אלו סכומים במזומן לשם כלכלת משק הבית (אם כי הצדדים שניהם לא ידעו לנקוב בגובה הסכומים), וכי הוצאות המדור ואחזקתו אף הן נפרעו באמצעות סכומי כסף שנתן האיש לאישה (סעיף 66 לתצהיר האיש).

89. בשים לב אפוא להכנסתם החודשית של הצדדים, כשיטת האיש - סך 18,000 ₪ (עת לטעמי יש לצרף להכנסת האיש אף את אותם סכומי כסף במזומן שהיה מביא אל משק הבית, אשר הופקו ככל הנראה מפעילותו העסקית, בין במסגרת החברה ובין שלא במסגרתה, אך כאמור בפרק הרכושי לא נמצא להם ביטוי בספרי החברה, וככל הנראה אף לא הופקדו ונמשכו מחשבונות הבנק של הצדדים) - יש לאמוד את עלות צרכי הילדים השווים כעת במחיצת שני הוריהם בסך 2,250 ₪ לחודש, בשני הבתים גם יחד, תוך הבאה בחשבון של כלל ההוצאה השולית הפוחחת, קרי - סך 2,250 ₪ עבור ג.א., סך 2,000 ₪ עבור נ.א., וסך 1,800 ₪ עבור א.א., ובסך 1,600 ₪ עבור י.א.. יוער, כי סכום חזקת הבסיס בסך 1,600 ₪ - 1,800 ₪ לחודש מבטא את עלות גילו הילדים מנקודת מבטו של ההורה אצלו הם שוהים את עיקר זמנם. ככל ששוהים הילדים פרקי זמן משמעותיים יותר במחיצת שני ההורים, ובשל כך לשני ההורים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 גם יחד הוצאות משמעותיות לשם כלכלתם, קרובים אנו להערכת צרכיהם בהתאם לחזקה
2 הקבוע עת הילדים שוהים במשמורת פיזית משותפת.
- 3 90. בנוסף לכך יש להעריך את עלות מדור והוצאות אחזקת מדורם של הילדים, בשיעור 50%
4 מעלות מדור ואחזקת המדור בה נושאים הצדדים בגין הוצאה זו. האומדן האמור מביא
5 בחשבון אף את ההוצאות תלויות השהות להן נדרש האיש עבור הילדים עת הם שוהים עמו -
6 הוצאה, אשר האיש נושא בה בעין - ולא רק את ההוצאות להן נדרשת האישה.
- 7 91. באשר להוצאות עלות המדור והחזקתו הרי שמהראיות החפציות שהוצגו עולה, כי האישה
8 נושאת בדמי שכירות בסך 3,500 ₪, ועלות החזקת מדורה היא סך 800 ₪ לחודש (נספח ד'
9 לכתב התביעה, נספח י' לתצהיר האישה). הוצאות מדור האיש לא פורטו כדבעי, והאיש לא
10 הציג הסכם שכירות. יחד עם האמור, עת הגישו הצדדים בקשותיהם באשר לדירתם, התברר
11 כי האיש נושא בדמי שכירות בסך 2,000 ₪ לחודש (סעיף 12 ונספח ו' לבקשת האיש מיום
12 15.1.19, נ/2). בעדותו הפרונטאלית העיד האיש, כי הוצאות מדורו והחזקת מדורו הן סך
13 3,500 ₪ (עמ' 197, ש' 11-12 לפרוטוקול מיום 8.6.20). האישה לא חלקה על גרסת האיש דן,
14 ואף כאן בשים לב לכלל בדבר "שופט היושב בתוך עמו" וסבירות סכום ההוצאה בשים לב
15 לסכום ההוצאה שמוציאה האישה באותו עניין, עת על שני הצדדים נטל דומה לסיפוק מדור
16 הילדים בעין, מחמת שהותם השווה בעיקרה עמם, הנני מאמץ את גרסת האיש בעדותו
17 הפרונטאלית כאמור.
18
- 19 92. באשר להוצאות שאינן תלויות שהות הרי, שהצדדים לא טענו שנטל סיפוקם מוטל בפועל
20 באופן מוגבר על מי מהם, אם כי מתדפיסי תנועות כרטיסי האשראי שצירפה האישה עולה,
21 כי היא זו הנושאת באותן הוצאות, ולפיכך לטעמי יש לכבד את האופן בו נהגו הצדדים עד כה
22 ובעת פסיקת המזונות יש להביא בחשבון שהאישה היא שתרכז את הוצאת אותן הוצאות
23 שאינן תלויות שהות.
24
- 25 93. באשר להוצאות בגין חינוך ורפואה, דומה שאין חולק בצורך בהוצאות אלו, ואף אין חולק כי
26 ההוצאות שהוצאו עד כה בעניינים אלו היו על דעת שני הצדדים. בנסיבות אלו, יש לראות את
27 הצדדים כמסכימים לשאת בהוצאות אלו בחלקים שווים.
28
- 29 94. נפנה כעת לבחינת יכולות הצדדים. עת בוחנים יכולות ההורים לצרכי תשלום דמי המזונות
30 יש לבחון את הכנסתם בפועל, את כושר השתכרותם ואת רכושם, אשר עשוי להוות מקור
31 לפירעון דמי המזונות. ראו: ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 147 (1986); ע"א 378/80

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 יצהר נ' יצהר, פ"ד לה(1) 329, 333 (1980); ע"א 364/62 דגני נ' דגני, פ"ד יז 1989 (1963); ע"א
2 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721 (1984); בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית (2009).
3
4 95. בכל הנוגע לרכוש העשוי לשמש לשם מימון מזונות הצדדים וילדיהם הרי, שמצב הכלכלי של
5 הצדדים זהה. עיקר נכסיהם הוא תמורת מכר הדירה אותה רכשו יחדיו, בסך 200,000 ₪ לכל
6 אחד מהם. בהתאם לשנקבע בפרק הרכושי יתרת נכסי הצדדים תאוזנה בחלקים שווים, כך
7 שבכל הנוגע ליכולת כלכלית הנובעת מרכוש יש לקבוע, כי יכולתם הכלכלית של הצדדים זהה.
8 לצרכי המזונות איני סבור שיש מקום להביא בחשבון את שווי זכויותיה הסוציאליות של
9 האישה, וזאת הן היות וחלקן שנצבר במהלך החיים המשותפים יאוזן במסגרת איזון
10 המשאבים, והן היות ודומה, כי עסקינן בזכויות, אשר יפיקו תועלת כלכלית אך בעת פרישת
11 האישה לגמלאות, ולפיכך אין בהן בעת הזו כדי לסייע במימון מזונות הילדים.
12
13 96. באשר להכנסת האישה מעבודתה הרי, שעיון בתלושי המשכורת שצירפה מעלה כי ממוצע
14 הכנסתה החודשי מעבודתה כמורה מטעם משרד החינוך הוא סך 7,220 ₪ (העברה לבנק)
15 (נספח י' לתצהיר האישה). איני מוצא לנכון להביא בחשבון את קצבת הילדים, עת מעדותה
16 העולה בקנה אחד עם תדפיסי חשבון הבנק שצירפה עולה, כי הצדדים מפנים סכומים אלו
17 לחסכון עבור הילדים (עמ' 5 ש' 14-15 לפרוטוקול מיום 9.12.18, נספח יג' לתצהיר האישה).
18 יחד עם האמור, יש לדחות טענות האישה כי יש לקבוע כושר השתכרותה דהיום בסך 6,000
19 ₪, נוכח מחלה ממנה היא סובלת. האישה אך צירפה אי אלו אישורים רפואיים לעניין מצבה
20 הרפואי, חלף ראיות כדבעי כי הכנסתה בפועל פחתה, וממילא אף לא ביקשה למנות מומחה
21 מתאים, אשר יחוה דעתו באשר לפגיעה הנטענת בכושר השתכרותה מחמת מצבה הרפואי
22 הנטען (סעיף 6 ונספחים א' - ב' לסיכומי האישה). כן יש לדחות טענות האיש כי יש להביא
23 בחשבון את יכולתה הנטענת של האישה ללמד באופן פרטי ולהאדיר את הכנסתה (סעיף 23
24 לסיכומי האישה). האישה העידה, כי מעולם לא עשתה כן, וטענתה לא נסתרה (עמ' 13 ש' 25-
25 30 לפרוטוקול מיום 8.6.20). אין מקום לדרוש מהאישה להאדיר השתכרותה, עת היא עובדת
26 במשרה מלאה, כפי שעבדה מימים ימימה, שכן יש להביא בחשבון אף את אוטונומיות הרצון
27 של האישה ובחירתה באופן ובהיקף עבודתה (עמ"ש (חיפה) 28488-09-19 ר.ב. נ' ה.ב. (2020)).
28
29 97. האיש לא הציג מצג שלם ואמין אודות הכנסותיו. לאורך ההליך דבק האיש בגרסתו, כי
30 הכנסתו החודשית היא סך 10,000 ₪, ברם, הדיון בפרק הרכושי מלמדנו שיש לדחות גרסתו
31 זו. על כן בהעדר ראיות אמינות מה השתכרות האיש בפועל (עת כאמור הן עדות האיש והן
32 עדות האישה בעניין זה, כבעניינים אחרים, אינה אמינה כלל ועיקר) אין מנוס מהערכת
33 השתכרות האיש על רקע ראיות עקיפות שהובאו בפני בית המשפט.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

98. אינדיקציה באשר להשתכרות האיש (מלבד הכנסתו המדווחת) היא אותה מקדמה שעלה בידי הצדדים לשלם לשם רכישת הדירה. האישה אינה חולקת על גרסת האיש, כי סך 100,000 ₪ מתוך מקדמה בסך 400,000 ₪, שולם כדלקמן: סך 60,000 ₪ הלוואה שניטלה מחשבון הבנק של האישה, סך 20,000 ₪ שנטלו הצדדים מאחותה המנוחה של האישה, סך 20,000 ₪ שמשכה האישה מחשבון הבנק שבבעלותה (עמ' 37 ש' 38 ש' 12-15, עמ' 178 ש' 6-4 לפרוטוקול מיום 8.6.20, סעיף 78 לסיכומי האיש). באשר ליתרת המקדמה בסך 300,000 ₪ העיד האיש, כי זו שולמה במזומן באמצעות סכומי כסף שנשמרו בכספת שהייתה בבית הצדדים - טענה, לה הסכימה באישה בסיכומיה, שאף עולה בקנה אחד עם התמונה שנתגלתה בפרק הרכושי (עמ' 178 ש' 12-24, עמ' 179 ש' 6 לפרוטוקול מיום 8.6.20, סעיף 10 לסיכומי האיש). האיש אמנם טען באופן סתמי, כי מקור כספים אלו במתנות שקיבלו הצדדים לבריתות הילדים, וממילא דומה שזנח טענתו בסיכומיו. אין לי אלא להסיק איפוא, כי סכום הכסף שהצטבר במזומן כאמור נבע מהכנסות האיש, אשר לא בא זכרן בספרי החברה, ואף לא "עברו" באיזה מחשבונות הבנק של הצדדים או של החברה.
99. הצדדים לא פירטו כדבעי מה משך הזמן שנדרש להם לשם צבירת אותו חיסכון מזומן. בנסיבות אלו, ובהיעדר ראיות המלמדות על תקופת הצבירה, הנני להעריך, כי הסך האמור נצבר החל ממועד ייסוד החברה. אזי קיימות כאמור ראיות לכך שהאיש נהג להוציא סכומי כסף מהחברה בדרך של דיווח על העסקת עובדים שכלל לא עבדו בחברה. משמעות הדברים היא איפוא, כי במהלך כחמש השנים שחלפו מאז ייסוד החברה ועד למועד הקובע צבר האיש מפעילותו העיסוקית סך 300,000 ₪, בנוסף לסכומים המפורטים בתלושי השכר שהונפקו לו בידי החברה, קרי - תוספת הכנסה (נטו) בסך 5,000 ₪ לחודש לערך.
100. כפי שהובהר לעיל, עת חולקים הצדדים זמני שהות דומים בעיקרם, עת הנטל המוטל על האישה גבוה במעט מזה המוטל על האיש, מחמת שהותם הניכרת קמעא של הילדים במחיצתה, נושאים הם בשיעור הוצאות דומה בעין, עת הילדים שוהים במחיצתם, למעט אותן הוצאות שאינן תלויות שהות, אשר דומה שהאישה היא הנושאת בעיקרן. יש לחלק איפוא את נטל נשיאת הצדדים מזונות הילדים בשים לב ליכולתם הכלכלית, כאשר "שורת הזכות" מורכבת משניים: האחד, שווי רכוש הצדדים, העשוי לשמש למימון צרכיהם וצרכי הילדים, עת כאמור שווי רכושם שווה בעיקרו; האחר, הכנסתם השוטפת, כאשר נמצא, כי הכנסתו הפנויה של האיש גבוהה מהכנסתה הפנויה של האישה. הכנסתו הפנויה של האיש, לאחר מימון הוצאות המדור ואחזקתו עבורו ועבור הילדים השוהים עמו, מסתכמת בסך 11,500 ₪ לחודש לערך, ואילו הכנסתה הפנויה של האישה, לאחר ההוצאות האמורות, מסתכמת בסך 3,000 ₪ לחודש לערך. כן דומני, כי יש להעריך את הסכום לו נזקק כל אחד מהצדדים לשם מימון הוצאותיו האישיות (מזון, נסיעות וכיו"ב) בסך 2,000 ₪. בשים לב לכך שעל כל אחד מהצדדים לשאת במחצית הוצאות הרפואה והחינוך של הילדים ואף לשאת בהוצאותיהם שאינן תלויות שהות - בהן נושאת כאמור בפועל האישה - הרי, שנוכח הפער בין

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

יכולותיהם הכלכליות של הצדדים ונטל גידול הילדים הגדול יותר במידת מה המוטל על
האישה, מפאת זמני השהות האמורים הרי, שיש לחייב את האיש במלוא הוצאות הבסיס של
הילדים. ודוק, בידי האיש לספק חיוב זה (ההוצאות תלויות השהות) אף בעין, כפי שהוא עושה
עת הילדים שוהים עמו מחצית מהזמן.

101. סבורני איפוא, כי יש להעמיד את התשלום אותו על האיש לשלם לאישה עבור מזונות הילדים
בסך 5,000 ₪ לחודש, עת תגיע הבת ג.א. לגיל שש שנים, ואילו עד מועד זה, בשים לב לחובתו
המוחלטת של האיש לשאת במלוא מזונותיה ההכרחיים, יש להעמיד את שיעור החיוב הכולל
על סך 5,500 ₪ לחודש. כך אף יש לחייב את האיש בתשלום נוסף בסך 350 ₪ בגין התקופה
שחלפה מאז הגשת תביעת המזונות ועד הגיע הבן נ.א. לגיל שש שנים. לשם השלמת הדברים
יאמר, כי יש להחיל את חיוב המזונות דגן החל ממועד הגשת התביעה. אכן בכתב התביעה
ביקשה האישה להשית על האיש חיוב במזונות הילדים החל מהמועד הקובע, אך זנחה
דרישתה זו בסיכומיה. הדברים האמורים יפים אף בשים לב לכך שבסעיף 12(א) לבקשתה
למזונות זמניים, אשר הוגשה מספר ימים לאחר הגשת תביעת המזונות, פירטה האישה, כי
האיש משלם לה סך 6,000 ₪ מידי חודש עבור הילדים.

102. אשר על כן הנני מורה כדלקמן:

א. טענות האישה באשר לזכות לקבלת תשלום מהאיש בגין רווחים שלא העביר לטובת התא
המשפחתי, הלוואת בעלים, איזון נכסי קריירה ומוניטין אישי ושווי מניותיו בחברה -
נדחות.

ב. האיש יישא לבדו בכלל החובות אותם יידרש לפרוע, ככל שיידרש, בגין ערבותו לחובות
החברה.

ג. נכסיהם הכספיים של הצדדים, לרבות חשבונות בנק, בין לזכות ובין לחובה, חסכוניות,
זכויות הסוציאליות, פנסיוניות, קרנות השתלמות וקופות גמל, אשר נצברו ממועד
הנישואין ועד למועד הקובע, יאוזנו בחלקים שווים, בערכם במועד הקובע. אין באמרו כדי
לגרוע מזכות הצדדים לפנות בהליך מתאים לשם רישום הערות אצל "הגורם המשלם"
בהתאם להוראות **החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו**, תשע"ד - 2014.
האמור אינו חל על החיסכון שחסכו הצדדים עבור הילדים, אשר ישמר לטובת הילדים.

ד. האישה תשלם לידי האיש מחצית מערכו של רכב הסוזוקי במועד הקובע בהתאם למחירון
יצחק לוי.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 ה. על האשה להשיב לידי האיש, מחצית מהסכום שפרע בגין הלוואת המשכנתא, ואילו על
- 2 האיש להשיב לאשה מחצית הסכומים אותם פרעה מחשבונה בגין הלוואה מבנק יהב,
- 3 והכל מאז המועד הקובע.
- 4
- 5 ו. האיש ישלם לאשה סך 10,000 ₪, בגין מחצית הסכום אותו עליה להשיב לעיזבון אחותה
- 6 המנוחה, עבור ההלוואה שניתנה לשם רכישת הדירה.
- 7
- 8 ז. האיש ישלם לאשה בגין מזונותיהם החודשיים של הילדים, לרבות מדורם והוצאות
- 9 החזקת מדורם, ביום הראשון בכל חודש, סך 1,550 ₪ עבור ג.א., סך 1,350 ₪ עבור נ.א.,
- 10 סך 1,150 ₪ עבור א.א., וסך 950 ₪ עבור י.א.. הסכומים האמורים ישולמו בכל יום ראשון
- 11 לחודש, החל מיום הגשת התביעה למזונות, הוא יום 8.3.18, ועד הגיע כל ילד לגיל 18 או
- 12 סיום לימודיו התיכוניים, לפי המאוחר, שאזי יופחת שיעור החיוב לכדי שליש משיעורו
- 13 קודם לכן, וזאת עד סיום שירות הילד בשירות צבאי חובה, או שירות לאומי, ככל שישירות.
- 14 יחד עם האמור, החל מיום הגשת התביעה ועד הגיע הבת ג.א. לגיל שש שנים (30.4.2022),
- 15 ישלם האיש לאשה בגינה סך 500 ₪ לחודש, וזאת בנוסף לחיובי המזונות דלעיל. כמו כן,
- 16 מיום הגשת התביעה ועד הגיע הבן נ.א. לגיל שש שנים (18.2.2019) ישלם האיש לאשה
- 17 בגינו סך 350 ₪ לחודש, וזאת בנוסף לחיובי המזונות דלעיל. התשלומים אותם שילם
- 18 האיש לאשה בהתאם להחלטות בדבר מזונות זמניים יופחתו מחיובי המזונות דלעיל,
- 19 וככל שיותר חוב בגין מזונות העבר הרי, שהסכום שהצטבר עד מועד פסק דין זה יפרע
- 20 בתשלומים חודשיים, שווים ורצופים, בסך 750 ₪ כל אחד, אשר יתווספו לתשלום
- 21 החודשי השוטף.
- 22 ח. קצבת הילדים מאת המל"ל המתקבלת עבור הילדים תשולם לידי האשה בנוסף לדמי
- 23 המזונות דלעיל. יוער, כי מפאת הפער בהכנסתם השוטפת של הצדדים האמור בס"ק זה
- 24 יעמוד בעינו בין אם הצדדים ימשיכו להפנות סכום זה לחיסכון עבור הילדים ובין אם לא.
- 25 ט. כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בכלל תשלומי החינוך והרפואה עבור הילדים לרבות
- 26 עבור מוסדות החינוך הסעות למוסדות החינוך, מחזור אחד של קייטנה בחופשת הקיץ
- 27 וחוג אחד מידי שבוע, ציוד הנדרש לחוג (בגדים מתאימים, ספרים וכיוב'), שעורי עזר,
- 28 אבחונים, טיפולים פסיכולוגיים, משקפיים, עדשות מגע וטיפול שיניים, רכישת ספרי
- 29 לימוד לצרכי בית הספר וטיולים, המתקיימים במסגרת החינוכית וצהרון.
- 30 י. על הצדדים לתאם ביניהם כל הוצאה חינוכית ורפואית, כל צד יתכבד להגיב לדרישה
- 31 מהאחר בתוך 7 ימים, וככל שלא יעשה כן יראה כמסכים להוצאה. הצדדים יראו לפעול

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 אפריל 2021

תלה"מ 16400-03-18 מ.א. נ' ע.א.
תלה"מ 16446-03-18

- 1 לשם מיצוי ההנחות והזכאויות העומדות להם, ועלות הנשיאה בהוצאה חינוכית או
- 2 רפואית תחושב לאחר הפחתת שוויין, ככל שיופחת.
- 3 יא. אין צו להוצאות.
- 4
- 5 ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.
- 6
- 7 נמרוד פלקס, שופט, סגן נשיא